Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2088 | 4 pagini — 20 bani | miercuri 18 ianuarie 1956

Un măreț program de luptă pe drumul construcției comuniste

ZI DE ZI, noi și noi evenimente ne dovedesc cu prisosință că sîntem contemporanii unor mari prefaceri istorice, că sîntem marea generație a gloriosului veac din istoria omenirii cînd toate drumurile duc spre comunism.

Ziarele de ieri ne-au adus o veste nouă. La Moscova, capitala făuritorilor comunismului, a fost dat publicității proiectul de Directive ale celui de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

Proiectul de Directive pentru noul cincinal al Țării Sovietice elaborat de Comitetul Central al P.C.U.S., proiect care a ținut seamă de propunerile multor mii de întreprinderi și colhozuri, la pregătirea și discutarea cărora au participat mase largi de colhoznici, specialiști din industrie și agricultură, oameni de știință, este un puternic și fundamentat program pentru întreaga construcție economică a Uniunii Sovietice pe anii 1956—1960.

Marele popor sovietic, pășește în cel de al 6-lea cincinal în înflorirea forțelor sale creatoare, dispunînd mai mult ca oricînd de mari resurse materiale și cadre calificate. Ca urmare a îndeplinirii celui de al 5-lea plan cincinal a crescut puterea economică a țării, s-a întărit și mai mult sistemul socialist al economiei, s-a ridicat nivelul de trai material și cultural al poporului sovietic, s-au lărgit relațiile economice ale U.R.S.S. cu țările de democrație populară, s-a întărit poziția internațională a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr socialist.

Proiectul de Directive subliniază faptul că Țara Sovietică dispune acum de toate condițiile necesare pentru ca, în cadrul întrecerii economice pașnice, să rezolve în termenele istorice cele mai scurte, sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Principalele sarcini ale celui de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. — constau în a asigura pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, progresul tehnic neîntrerupt și ridicarea neîncetată a productivității muncii, creșterea continuă a tuturor ramurilor economiei naționale, în a realiza un avînt rapid al producției agricole și a obține, pe această bază, ridicarea considerabilă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

„Cel de al șaselea cincinal — se arată în proiectul de Directive — trebuie să fie cincinalul unei continue dezvoltări puternice a forțelor de producție ale Țării Sovietice, al trecerii economiei naționale la un nivel tehnic de producție mai înalt, cincinalul ridicării serioase a tuturor indicilor calitativi și al îmbunătățirii conducerii economice".

In proiectul de Directive al celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. își găsește o largă oglindire linia generală leninistă a partidului cu privire la dezvoltarea cu precădere a industriei grele.

Cît de grăitoare sînt din acest punct de vedere cifrele! Producția mijloacelor de producție va trebui să crească în cinci ani cu aproximativ 70 la sută.

Ce drum uriaș a străbătut tînărul stat sovietic, despre care nu cu mulți ani în urmă, scribii magnaților scriau că „nu va deveni niciodată o țară a marii industrii. Ea nu va ajunge niciodată apusul industrial". Asemenea proorociri s-au spulberat în vînt. Statul sovietic a mers și merge tot înainte cu pași de gigant pe drumul unei uriașe dezvoltări economice. Dacă în anii de la începutul primului cincinal se produceau doar 3,3 milioane tone de fontă, și numai 5 miliarde kWh. energie electrică, în 1960 se proiectează să se obțină 53 milioane tone de fontă, 320 miliarde kWh. energie electrică. In perioada 1956—1960 producția bunurilor de consum popular va trebui să crească cu aproximativ 60 la sută față de 1955.

In anii celui de al 6-lea cincinal urmează să fie considerabil extinsă folosirea energiei atomice în scopuri pașnice (se vor construi centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2—2,5 milioane kW), să fie asigurată dezvoltarea electrificării (vor intra în funcțiune noi hidrocentrale cu puteri de milioane de kilovați). Industria sovietică va păși înainte pe calea mecanizării complexe și a automatizării, introducerii celor mai noi mașini-unelte și mașini, modernizării utilajelor, pe calea unei largi specializări și cooperări în toate ramurile industriei.

Proiectul de Directive stabilește de asemenea sarcini extrem de importante în domeniul economiei agricole, sarcini îndreptate spre asigurarea unui avînt puternic al agriculturii și creșterea animalelor. In 1960 se prevede să se ajungă la o recoltă globală de cereale de 180 milioane de tone; se va spori considerabil producția de carne, lapte, cartofi, lînă, culturi tehnice.

Anii celui de al 6-lea cincinal vor fi anii unor mari lucrări în domeniul transporturilor feroviare, pe apă și auto, a unei largi electrificări a căilor ferate, a înzestrării tuturor tipurilor de transporturi cu mașini moderne, cele mai perfecționate.

Proiectul de Directive arată că condiția hotărîtoare în creșterea continuă a producției și ridicării bunei stări a poporului o constituie o nouă și puternică creștere a productivității muncii. In perioada 1956—1960 productivitatea muncii în industrie va spori cu cel puțin 50 la sută.

P.C.U.S. și Guvernul sovietic manifestă o grijă neobosită pentru binele poporului.

Proiectul de Directive prevede ridicarea considerabilă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii ceea ce va găsi o expresie grăitoare în sporirea venitului național, în extinderea considerabilă a construcției de locuințe, în ridicarea salariului real al muncitorilor și funcționarilor, în creșterea veniturilor colhoznicilor, în sporirea cheltuielilor statului pentru prevederile sociale și asigurările sociale.

Vaste perspective de dezvoltare se deschid științei și culturii. In anii cincinalului se va înfăptui în esențial învățămîntul mediu general în orașe și localități rurale, se va dezvolta politehnizarea școlii, se va extinde pregătirea de specialiști în instituțiile de învățămînt superior și mediu, se va lărgi rețeaua școlilor serale și fără frecvență, se va desființa taxa de învățămînt pentru clasele superioare ale școlilor medii, pentru instituțiile de învățămînt mediu speciale și învățămînt superior. In anii cincinalului vor fi înfăptuite vaste măsuri pentru extinderea continuă a rețelei instituțiilor sanitare, a cinematografiei, radiodifuziunii, a tuturor instituțiilor culturale și artistice.

Indeplinirea noului cincinal va constitui o măreață contribuție la cauza întăririi continue a întregului lagăr socialist. U.R.S.S. va lărgi prin toate mijloacele colaborarea cu țările de democrație populară în domeniul folosirii cît mai raționale, în interesul comun, a resurselor economice și a capacităților de producție, prin coordonarea dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale, specializarea și cooperarea în producție precum și prin schimbul de realizări tehnico-științifice și de experiență înaintată în producție.

Marele program de construcție economică și culturală expus în proiectul de Directive ale celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., cu privire la cel de al 6-lea plan de dezvoltare al economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1956—1960 înfățișează în fața întregii lumi politica consecventă de pace a statului sovietic, politica consecventă de construcție pașnică pusă în slujba fericirii oamenilor. Proiectanților unui nou măcel mondial, tuturor celor care caută să ponegrească marile biruințî ale puterii sovietice, oamenii sovietici le răspund cu strîngerea rîndurilor lor în jurul partidului iubit, care-i conduce cu fermitate pe calea înfăptuirii marilor cincinale, pe calea fericirii și belșugului, pe calea comunismului.

Tineretul nostru muncitor, alături de întregul nostru popor, antrenat în marea bătălie pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. a primit cu deosebită bucurie acest remarcabil document și urează din toată inima poporului frate sovietic, noi și noi realizări pe calea înfăptuirii acestui măreț program de luptă.

Scînteia tineretului

Prin telefon

Un nou cămin studențesc

Zilele acestea studenții Institutului de Agronomie din Iași — care se găsesc în plină bătălie a examenelor — vor avea o surpriză plăcută: pentru ei va fi dat în folosință noul cămin terminat recent, situat chiar în imediata apropiere a institutului.

Căminul studenților de la Institutul de Agronomie este o construcție modernă avînd trei etaje. El este dotat cu tot confortul necesar: încălzire centrală, dușuri etc. Printre cei 250 studenți care vor fi găzduiți în noul cămin sînt și Ioan Aioanei din anul I, Facultatea de agronomie, Alexandru Crețu din anul II al aceleiași facultăți, Nicolai Bozezatu din anul I al Facultății de horticultură și alții.

Indeplinirii cincinalului — toate forțele noastre

Un alt ritm al muncii

BACAU (de la corespondentul nostru). — Atunci cînd tînărul brigadier Bardan Gheorghe a trecut să foreze sonda 1180 situația înaintării în strat era destul de grea. Sonda suferise cel de al doilea accident tehnic prin prinderea carotierei la puț. Bardan era al treilea brigadier care încerca să scoată din impas sonda și s-o dea în producție.

Din brigadă numai doi sondori întreceau cei 24 de ani al brigadierului.

— Voi reuși eu oare să scot sonda din încurcătură numai cu tinerii?

Primele zile i-au fost de-ajuns să-și spulbere această ezitare. Tinerii se dovediră plini de hărnicie.

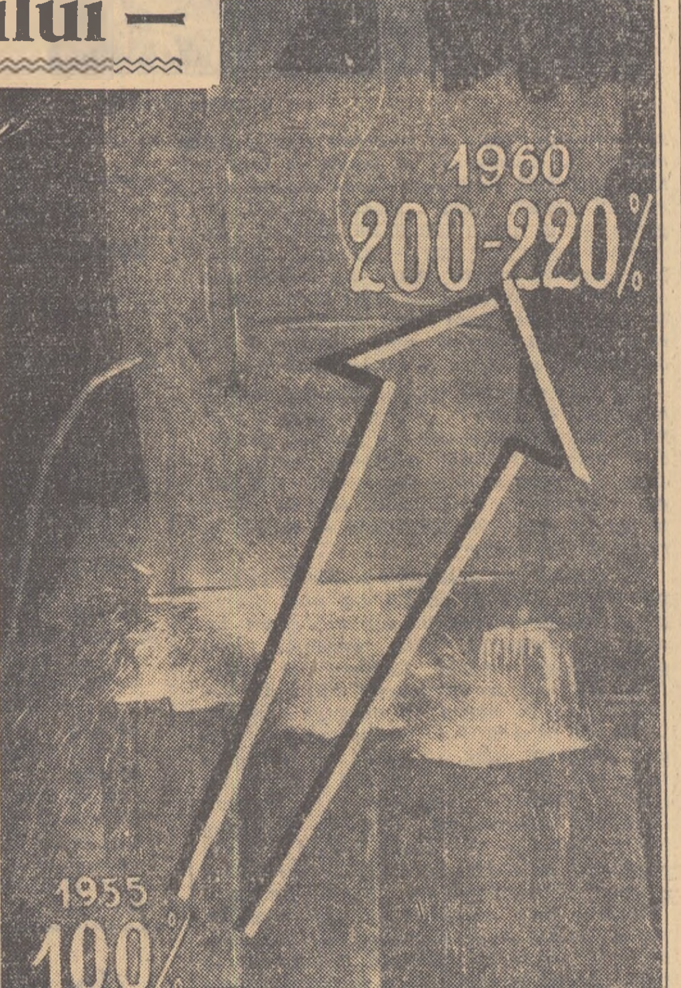
Timp de multe zile în șir, tinerii sondori n-au știut ce-i oboseala, dar în schimb au reușit să pună capăt accidentului la sondă.

Pășind în noul cincinal tinerii sondori s-au străduit să-și organizeze mai temeinic munca. Una din principalele măsuri pe care le-au luat a fost aplicarea inițiativei sondei nr. 1.109. Astfel, acum schimbul de noapte este aprovizionat din timpul zilei cu toate materialele necesare, iar utilajul e predat în perfectă stare. In cursul zilei se execută un control atent la pompe și la toate utilajele.

Printr-o mai bună organizare a muncii, fiecare schimb de noapte reușește acum nu numai să îndeplinească planul ci să obțină și însemnate depășiri. Tinerii maiștri Ion Mărgel și Tabacu Stelian au reușit să reducă simțitor timpul de extragere și introducere a sapei în puț.

Rezultatele acestui ritm de muncă n-au întîrziat să se arate. La 14 ianuarie, sonda 1180 și-a realizat planul de foraj pe întreaga lună.

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale prevăd pentru anii cincinalului o creștere a producției de oțel cu de 2—2,2 ori față de nivelul producției de oțel din anul 1955.

Strădania mecanizatorilor

CONSTANȚA — (De la corespondentul nostru). Echipele de reparație a tractoarelor și mașinilor agricole de la gospodăria agricolă de stat din Poarta Albă, raionul Medgidia, își desfășoară intens activitatea. Treizeci la sută din tractoarele K.D., D.T., Zetor și mașinile agricole programate pentru reparații sînt gata cu 10 zile mai devreme de data planificată. Fruntașe sînt echipele de reparații conduse de mecanicul Ion Crăciun și de Ion Manu.

Zi de zi, reparațiile se desfășoară în ritm tot mai intens. Mecanizatorii se străduiesc să termine reparațiile cît mai de grabă și să le execute de o calitate cît mai bună, asigurînd astfel posibilități largi pentru a obține recolte și mai bogate în primul an din cel de-al doilea cincinal.

Omagiu unui tînăr oțelar

Desigur! Și de această dată vom vorbi despre Valer Lăbuneț — oțelarul atît de cunoscut și atît de tînăr. Din fotografie Lăbuneț Valer vă privește asigurîndu-vă că are motive serioase să fie atît de mîndru și demn.

Despre el, despre cei cu care se întrece, despre oțelarii hunedoreni iată că și astă-seară, ca în atîtea rînduri, Agenția romînă de presă a transmis o veste pe care teleimprimatorul redacției noastre a înregistrat-o și v-o aduce la cunoștință:

HUNEDOARA 17 (Agerpres). — Pentru a contribui la îndeplinirea marilor sarcini ale celui de-al doilea cincinal în domeniul siderurgiei, oțelarii cuptorului nr. 4 de la oțelăria Siemens-Martin a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" și-au organizat mai bine munca, extinzînd metoda de elaborare rapidă a șarjelor și de folosire rațională a volumului util al cuptorului.

In perioada 1—12 ianuarie ei au elaborat 28 de șarje rapide față de 15 în perioada corespunzătoare a anului trecut. Indicele de utilizare a cuptorului pe m.p. vatră a crescut cu aproape 1% față de cel planificat, iar graficul de producție al cuptorului a fost realizat în proporție de 116,7 la sută.

In munca pentru obținerea acestor succese s-au evidențiat oțelarii din brigada de tineret, condusă de prim-topitorul Valer Lăbuneț.

Fruntași în noul cincinal — PE LOCOMOTIVA 231.060

In iulie anul trecut am format brigada de tineret pe locomotiva nr. 231060. Această locomotivă a fost înainte în grija tovarășului Lungu Ștefan, Erou al muncii socialiste. Intr-adevăr, locomotiva poartă urmele atenției și grijii cu care a întreținut-o tovarășul Lungu.

Primind această mașină, care avea și revizie generală, noi am hotărît s-o păstrăm în aceleași condiții bune, să lucrăm în așa fel încît să continuăm realizările obținute de vestitul mecanic. De atunci au trecut luni de zile și am realizat cu locomotiva peste 35.000 km./marfă, fără să aibă nevoie de vreo reparație principală. In fiecare lună echipa noastră, compusă din Anghel Socrate și Stoica Florea, mecanici, Dragomir Șerban și Nicolae Toma, fochiști, a luat primă de producție de la 700 la 1500 lei fiecare. In fiecare lună echipa noastră obține economii de combustibil în valoare de la 10.000 la 16.000 lei; în fiecare lună ne realizăm planul de parcurs.

Cum lucrăm pentru a obține astfel de realizări?

Este știut că la baza mișcării cincisutiste stau metodele sovietice. Pe noi ca și pe alți mecanici cincisutiști din depoul nostru, folosirea acestor metode ne ajută din plin.

Unul din membrii brigăzii, eu sau tovarășul de schimb, pleacă la un drum de 500 km. care trebuie realizat în 24 de ore. Aceasta e posibil datorită organizării muncii pe echipe, bunei funcționări a locomotivei, cît și legăturii dintre noi și serviciul de mișcare.

Uneori, în cele 24 de ore, realizăm chiar peste 500 km.

Inainte de plecarea în cursă, locomotiva este revizuită la mecanisme spre a se evita pierderile de abur la garnituri, precum și pierderile de aer. Totodată, locomotiva este și purjată. Apoi, odată cu alimentarea apei, noi facem tratarea ei cu soluție chimică. Se știe că această soluție împiedică depunerea pietrei în cazane, lucru care ar reține o parte din căldură.

Odată plecați la drum, căutăm să folosim cît mai mult forța vie. Aceasta este însă posibil doar atunci cînd cunoaștem bine secția de remorcare a trenului pe care-l conducem. De pildă, la ieșirea din Valea Călugărească, pe linia Ploești-Buzău, noi închidem regulatorul. Datorită diferenței de nivel, pînă dincolo de Albești trenul poate prinde chiar o viteză de 100 km. pe oră. Astfel procedăm peste tot unde se ivesc asemenea cazuri.

La jumătatea celor 500 km. facem ungerea mașinii, care nu trebuie să fie nici abundentă, dar nici sărăcăcioasă. Tot aici curățăm cutia de foc a locomotivei pentru eliminarea zgurei. Altfel locomotiva ar consuma combustibil mai mult. Prin revizuirea mașinii în timpul de staționare, diferitele reparații mici, ca de pildă, la o garnitură metalică, la o serpentină ruptă, la un injector de apă, le facem chiar noi, membrii brigăzii. Aceste reparații măresc timpul de funcționare a mecanismelor și ridică suma economiilor.

După minimum 7.500 km. parcurși urmează spălarea locomotivei. In timpul acesta noi nu ne luăm concediu. Impreună cu muncitorii din atelier, ajutăm la spălarea și la efectuarea micilor reparații. Este știut că atunci cînd stai alături de cel care-ți repară mașina, lucrul va ieși de primă calitate.

Acum, pe timp de iarnă, o nouă problemă stă în centrul atenției noastre: personal ne ocupăm de lichidarea pierderilor de aburi la garnitura de vagoane. Cînd nu ai astfel de pierderi, încălzirea garniturii este bună, iar consumul de aburi, normal.

Mai trebuie amintit aici că o condiție a bunei desfășurări a muncii noastre este odihna înainte de plecarea în cursă.

Pe lîngă acestea, pentru obținerea de rezultate cît mai bune, cele două schimburi ale brigăzii noastre sînt în întrecere permanentă. Obiectivele acestei întreceri le formează tocmai aplicarea mișcării cincisutiste.

Muncind astfel, în întrecerea în cinstea Congresului partidului brigada noastră a realizat economii de combustibil pe timp de o lună în valoare de 16.500 lei. Cu ocazia spălării, lucru care a fost făcut nu la 7.500 km. ci la 9.000 km., noi am economisit materiale în valoare de 10.200 lei. Planul de parcurs în această perioadă a fost din nou depășit și anume cu 1,2 la sută.

Directivele Congresului prevăd și pentru sectorul transporturilor pe căile ferate sarcini importante. Contribuția la rezolvarea cu succes a lor va fi preocuparea permanentă a brigăzii noastre.

ANGHEL SOCRATE
mecanic cincisutist de la depoul „Chivu Stoica"-București

TELEGRAMA

Excelenței Sale,
Primului Ministru al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Cele mai călduroase mulțumiri pentru recunoașterea și urările trimise de către Republica Populară Romînă.

Vă rog, Excelența Voastră, să primiți urările Sudanului de fericire și prosperitate.

Problema Reprezentanței Diplomatice este bine venită, aceasta se poate decide curînd. Profit de împrejurare pentru a vă asigura de cea mai deosebită stimă și considerație.

ISMAIL AL-AZHARI
Primul ministru al Sudanului

Noutăți despre tineretul lumii

La 1 februarie — sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Biroul de presă și informații al F.M.T.D. ne comunică din Budapesta:

INTRE 1—4 FEBRUARIE VA AVEA LOC LA HELSINKI REUNIUNEA COMITETULUI EXECUTIV AL F.M.T.D.

Ordinea de zi este următoarea:

1. Intărirea cooperării între organizațiile de tineret.
2. Situația socială și economică a tineretului feminin.
3. Propuneri în vederea pregătirii celui de al VI-lea Festival.

In cursul acestei sesiuni va fi de asemenea examinat felul cum sînt aplicate deciziile Comitetului executiv și Consiliului F.M.T.D. de la Varșovia.

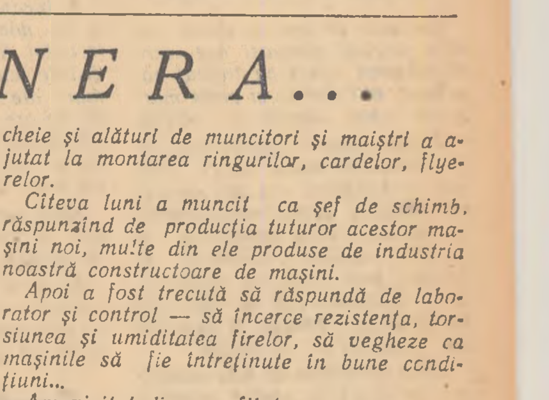
Secretariatul F.M.T.D. a invitat la sesiunea de la Helsinki reprezentanți ai diferitelor organizații internaționale pentru a discuta în comun unele probleme privind cooperarea între organizațiile de tineret.

Lupta studenților patrioți din Irak

După cum transmite corespondentul din Bagdad al ziarului „An-Nur", 42 de studenți irakieni, excluși din instituțiile de învățămînt pentru activitate patriotică, au trimis conducătorilor Irakului o petiție în care condamnă cu hotărîre politica antinațională a guvernului irakian și activitatea Ministerului Invățămîntului. In petiția lor, studenții cer anularea hotărîrii cu privire la excluderea studenților care au protestat împreună cu întregul popor împotriva pactului de la Bagdad și a acordului militar cu Anglia.

Prima conferință a studenților din Asia și Africa

După cum anunță agenția France Presse, între 5 și 10 mai a.c. va avea loc la Bandung (Indonezia) prima conferință a studenților din țările Asiei și Africii. La această conferință, la care vor participa 250 de delegați din 45 de țări din Asia și Africa, se vor discuta mijloacele pentru dezvoltarea înțelegerii reciproce și a relațiilor de prietenie dintre studenții țărilor acestor două continente. Participanții la conferință vor examina de asemenea mijloacele pentru a contribui la mișcarea pentru pace și pentru lichidarea colonialismului.

Această fotografie a fost făcută într-o zi de mare bucurie pentru tinerii organizației de bază a Tineretului liber german „Tomas Münzer" din Rostock. Ei au primit în dar din partea guvernului R. D. Germane un aparat de televiziune.

Acesta este numai unul din numeroasele aparate de televiziune și magnetofoane oferite de guvern organizațiilor de bază ale tineretului care s-au distins în muncă.

Insemnări

INGINERA...

Ii dădu binețe portarului și intră sprintenă în fabrică.

Undeva, mai în dreapta, se auzea huruitul unei betoniere, iar un camion plin cu moloz își făcea drum spre poartă. Vîntul rece de noiembrie îi lovise obrajii îmbujorîndu-i.

Iși dezbrăcă paltonul în laborator și dispăru pe culoare spre filatură. Mai era un sfert de ceas pînă la sfîrșitul schimbului de noapte. Intrînd în secția carde, buna sa dispoziție începu să se risipească. Lîngă mașină, gata să plece, îl găsi pe maistrul secției, tînărul Lengyel, iar în vecinătatea lui pe Peri Ileana, controloare în schimbul de noapte. Cu un semn discret îi chemă spre ea.

— Vouă vă place?

Inginera Maria Brașoveanu îi țintea cu privirea cînd pe unul, cînd pe altul. Apoi le arătă la mai multe carde tamburul necurățat.

— Așa predați voi schimbul?

Lengyel vru să zică ceva, dar se opri, își scoase haina și începu să curețe mașinile.

„Supărarea" inginerei se topi în clipa cînd o întîlni pe Minzai Cornelia, o tînără vioaie și sprintenă.

— Ia spune-mi cum a mers?

— In noaptea asta am făcut legarea la cocsurile aproape pline, iar la primele mașini am început schimbarea bobinei. Sînt tare bucuroasă! Știți ce repede prind fetele mișcările...

Sirena sună chemînd muncitoarele din schimbul de dimineață.

După ce mai dădu o raită prin filatură, Maria Brașoveanu se întoarse în laborator.

Aceasta a fost prima întîlnire cu inginera utemistă Maria Brașoveanu de la fabrica Teba. A doua oară am întîlnit-o pe ingineră în holul clubului fabricii. Era într-o după-amiază. Venise să predea lecții la un grup de tinere. După ce-și roti privirea asupra fetelor care ședeau cuminți în bănci, inginera începu lecția: „Defectele voalului și panglicii de la cardă".

Zilele de studenție, visurile înaripate, firești tineretului — au avut binecuvîntată influență și asupra utemistei Maria Brașoveanu. Fiică de țăran din podgoria Aradului, din Minișul pitit la poalele dealurilor, a plecat la școală mai înaltă pe alte meleaguri, în bătrîna cetate moldovenească, în Iași, să învețe tainele meseriei de inginer în industria textilă.

Și iat-o într-una din zilele primăverii lui 1954 ingineră la fabrica „Teba"-Arad...

Viscolul își potolise vîltoarea și încrezători, ghioceii răsăriseră peste zăpadă. In acele zile se montau mașinile noului sector al fabricii Teba — filatura. Maria Brașoveanu a îmbrăcat salopeta, a pus mîna pe cheie și alături de muncitori și maiștri a ajutat la montarea ringurilor, cardelor, flyerelor.

Cîteva luni a muncit ca șef de schimb, răspunzînd de producția tuturor acestor mașini noi, multe din ele produse de industria noastră constructoare de mașini.

Apoi a fost trecută să răspundă de laborator și control — să încerce rezistența, torsiunea și umiditatea firelor, să vegheze ca mașinile să fie întreținute în bune condițiuni...

Am vizitat din nou filatura.

— Știi, anul trecut la 23 August, îmi povestea tînăra ingineră Brașoveanu, acum candidată de partid, aceste mașini au dat primele produse.

Am cuprins cu privirea pe rînd toate sălile. Majoritatea lucrătoarelor erau tinere pe care inginera Brașoveanu le învață cum să îngrijească mașina.

Cînd să plecăm, inginera m-a oprit zicîndu-mi:

— Eu vreau să mai rămîn prin sector, sînt și secretarul organizației U.T.M. de schimb și trebuie să discut cu fetele. Ținem în curînd o adunare generală în care vom discuta probleme privitoare la calificare.

C. BUCUR

Cinema

Frumusețea vieții trăite din plin*)

Intîlnirea cu o operă de artă în care trăiesc destine vii, în care pulsează inimi omenești, în care se reliefează caractere puternice, pilduitoare, nu poate decurge banal, neutru, rece, nu poate rămîne fără ecou. De aceea e firesc ca filmul „Poveste neterminată" să nu ne lase indiferenți și, odată pătrunși în lumea eroilor, să vibrăm împreună cu ei, să ne simțim direct, personal interesați în evoluția vieții lor.

Activitatea cotidiană a Elizavetei Maximovna, nu lasă să se întrevadă la început probleme complicate. S-ar zice că o singură pasiune a pus stăpînire pe sufletul ei, pe întreagă-i viață: munca de medic, grija pentru sănătatea oamenilor din raionul care-i este încredințat. La ora cînd tînăra doctoriță pleacă de acasă, zorile abia mijesc; pe străzi nu întîlnești pe nimeni în afara milițianului de serviciu și a oamenilor care asigură curățenia orașului, lustruind parcă fiecare porțiune de trotuar, de pavaj și dînd strălucire unică Leningradului, ale cărui culori molcome (prinse pe ecran cu o sensibilitate de poet de către operatorul A. Nazarov), te învăluie cald, intim. Iar seara o găsește vizitînd pe ultimii bolnavi, obosită pe-i drept, cu un abur ușor încețoșîndu-i privirile, înfruntate [illegible] discret chipul, dar altfel [illegible] oamenilor de a căror sănătate se simte răspunzătoare. Și dacă tîrziu, noaptea, cînd revine acasă, mai este chemată la un bolnav — o fetiță a cărei dublă pneumonie a stîrnit panica bunicului și îngrijorarea mamei și a tatălui — Maximovna nu stă mult pe gînduri și-și petrece întreaga noapte la căpătîiul micuței, veghind-o și ajutînd organismul firav să înfrîngă criza hotărîtoare. O asemenea putere de dăruire, o asemenea neliniște creatoare străbate ca un fior subteran tot ce face această devotată slujitoare a poporului, a medicinei, încît e cu neputință să nu te simți tu însuți curentat de însuflețirea ei.

Cunoscînd-o tot mai îndeaproape, ajungi să înțelegi că eroina filmului nu e făurită pe o singură coordonată, că viața ei sufletească nu a fost simplificată de către realizatori. Scenaristul K. Isaev și regizorul F. Ermler (acestuia din urmă îi vom fi întotdeauna recunoscători pentru excepționala sa creație „Marele cetățean") au avut mereu în vedere că o femeie sovietică, tînăra, frumoasă, inteligentă, respirînd din plin viața, crezînd cu toată ființa ei în om, în fericire și frumusețe, cunoaște o multitudine de sentimente și preocupări. Sufletul unui astfel de om nu are o singură clapă, o singură rezonanță; în el răsună — ca dintr-o orgă impresionantă — sonorități ample, acorduri majore. Și creatorii filmului ne-au dat prilejul să le ascultăm.

Intre Elizaveta Maximovna și medicul Aganin, care-i face insistent curte și nădăjduiește să-i fie soț, există o opoziție ireductibilă. Cîtă vreme nu găsise un termen de comparație la care să-l raporteze pe Aganin, acesta putea fi pentru Liza un tovarăș demn de stimă, un acceptabil însoțitor la spectacole, poate chiar un om apropiat. In nici un caz însă nu i-ar fi putut dărui lui sufletul ei setos de dragoste, de frumos, nu și-ar fi putut lega viața de a lui. E în Aganin o corectitudine uscată, împinsă dincolo de limită, o nepăsare pentru orice nu intră direct, imediat, sub raza lui de vederi — ca un agent de circulație pe care nu-l interesează nimic din ce se petrece dincolo de intersecția aflată sub supravegherea sa. Iată-l de pildă, într-o seară, împreună la concert. In vreme ce întreaga

O scenă din film

sală vibrează odată cu accentele tragice ale muzicii lui Ceaikovski, în vreme ce Liza e total absorbită, încît parcă nu ascultă numai, ci „vede", „simte" sunetul muzicii, Aganin — de altfel admirator declarat al marelui compozitor rus — adoarme candid, fără îndoieli inutile. Acum s-a compromis iremediabil și definitiv în ochii noștri, ca și în ochii femeii căreia puțin mai tîrziu îi va cere, tot fără îndoieli, mîna; evident el nu are dreptul să aspire la inima doctoriței.

Dar cine o merită atunci, cine are dreptul la dragostea Lizei? Filmul confirmă propriile noastre presupuneri și dorinți, aducîndu-l înaintea noastră, printr-un montaj iscusit, pe constructorul Erșov, unul din bolnavii îngrijiți de Maximovna, care — țintuit la pat, cu picioarele paralizate — ascultă la radio același concert.

Pe măsură ce-l descoperă pe Iuri Sergheevici Erșov, Liza își dă tot mai mult seama de adevăratele dimensiuni ale lui Aganin. Ea nu-i o călugăriță cum socotește fără perspicacitate zelosul candidat la căsătorie. Nici nu se mărginește să-și afle fericirea doar în muncă. In întreaga viață — în muncă, în relațiile cu oamenii, în căutarea unei dragoste mari, adevărate, în febrila și complicata dezvoltare dialectică a sentimentelor și gîndurilor creatoare — își făurește Elizaveta Maximovna fericirea. Farmecul iubirii dintre ea și Erșov stă în treptata acumulare de durere și bucurie, care-i duce necesar spre explozia de fericire din final. Intîlnirile lor, așteptate cu egal neastîmpăr de bolnav ca și de medic, trec sub semnul unei intimități sufletești neașteptate la niște oameni care abia dacă se cunosc, totuși firească, dat fiind firele nevăzute care se leagă tot mai strîns între ei. Erșov cucerește pe neobservate inima Lizei, reținînd-o de fiecare dată mai mult, mai aproape, punînd-o pe gînduri cu întrebările-i stăruitoare, declanșînd mereu altele din resorturile ei sufletești. „Totul mă interesează" — îi spune odată — și este în această frază, care sună poate declamator, un rezumat excelent al felului său de a fi: aprig, impetuos, nestăpînit, într-o continuă stare de efervescență pe care boala nu o domolește ci, dimpotrivă, o accentuează. Alături de un asemenea bărbat Liza va ști să ia piepțiș greutățile, va păși mai departe în viață cu energie proaspătă, niciodată secătuită.

Marcînd o etapă inovatoare, o îmbogățire a inspirației și paletei creatoare a cineaștilor sovietici, „Poveste neterminată", care se alătură unui șir de filme noi, valoroase, create în U.R.S.S. (de pildă și „Lecția vieții" prezentat nu de mult pe ecranele noastre), e străbătut de suflul emoționant al vieții oamenilor sovietici, a căror bogăție spirituală merită să-și găsească o multilaterală oglindire în artă și literatură.

MIHAIL LUPU

*) „Poveste neterminată" — producție în culori a Studioului „Lenfilm". Scenariu — K. Isaev; regia — F. Ermler; în rolurile principale — E. Bistrițkaia (Liza), S. Bondarciuk (Erșov), E. Samoilov (Aganin).

In noul magazin universal

O seară înstelată învăluia comuna Slatina-Timiș din raionul Caransebeș. Pe ulițe — forfotă mare. Din toate colțurile țăranii muncitori se îndreptau spre o clădire mare care se deosebea de toate celelalte din comună, clădire nouă, luminată...

In această seară se inaugura noul magazin universal. Vitrinele largi în care erau expuse cele mai felurite mărfuri atrăgeau privirile vizitatorilor.

— Măi, măi, aproape că nu-mi vine să cred. Deși am dat și eu o mînă de ajutor la construirea clădirii, parcă e mai mîndră de cît mă așteptam — își împărtășea impresiile vecinului său, țăranul muncitor Petru Hațeganu.

In magazin se aduna tot mai multă lume. Cei ce intrau priveau bucuroși rafturile încărcate cu pînzeturi de tot felul, cu aparate de radio și altele. Iată și mașini de cusut. Bumbac cît vrei, confecții de tot felul, în alt raion alimente.

Incă din primele zile, anul 1956 le-a adus bucurie țăranilor din Slatina-Timiș. De acum nu vor mai bate drumul la oraș căci o părticică din oraș s-a mutat la ei în sat.

Corespondent
A. ION

„Era atomică" pătrunde pe meleagurile țării noastre

de prof. univ. **Al. Sanielevici**
membru coresp. al Academiei R.P.R.

In Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, prezentat Congresului al II-lea al partidului de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, se spune că în prezent se construiește, cu ajutorul Uniunii Sovietice **„centrul nostru de cercetări nucleare, în cadrul căruia se vor pune în funcțiune, în anul viitor (1956 n.r.) un reactor nuclear de 2000 kW și un ciclotron de 12,5 mega-electroni volți, instalații care vor servi la producerea de izotopi radioactivi pentru cercetări și aplicații în chimie, metalurgie, medicină, biologie. De asemenea, vom pregăti cadre calificate în tehnica nucleară și aplicațiile ei".**

Programul trasat în linii mari în Raportul Comitetului Central al P.M.R. la cel de-al II-lea Congres al Partidului reprezintă punerea în aplicare a acordului de ajutor tehnico-științific în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, acord încheiat între guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.R., din inițiativa generoasă a celui dintîi.

Promptitudinea cu care acordurile de care vorbim sînt traduse în practică dovedește eficacitatea ajutorului sovietic și în acest domeniu, ajutor dăruit cu generozitate poporului nostru.

Acum, cînd aniversăm un an din ziua hotărîrii guvernului sovietic de a acorda ajutor tehnico-științific altor state printre care și țării noastre cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, fără îndoială că mai mult ca oricînd opinia publică din țara noastră și în mod special tineretul țării noastre este dornic să afle cît mai multe amănunte cu privire la perspectivele de viitor pe care le deschide țării noastre folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Rîndurile de față își propun să satisfacă, în limitele spațiului de care dispunem această legitimă curiozitate.

Ce este un reactor nuclear?

Pe plan mondial, există actualmente în funcțiune circa 100 de reactori nucleari de diferite tipuri și puteri. U.R.S.S. deține o necontestată întîietate în ce privește reactorii energetici, prin centrala atomo-electrică de 5000 kW putere utilă, prima din lume, care funcționează neîntrerupt din iunie 1954, furnizînd energie electrică industriei și agriculturii din raioanele învecinate precum și prin noile centrale de 50.000 și 100.000 kW în curs de proiectare. Dar fizicienii și inginerii-fizicieni sovietici au realizat, în anii care s-au scurs de la sfîrșitul victorios al Marelui Război de Apărare a Patriei, numeroși reactori experimentali destinați studiului unor variate probleme științifice și tehnologice precum și producerii de izotopi radioactivi artificiali.

Prin acordul încheiat între țara noastră și U.R.S.S., țara noastră va primi — așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — un reactor nuclear experimental de 2000 kW, spre a fi folosit în scopurile mai sus enumerate.

Cred că este cazul să reamintim pe scurt ce este un **reactor nuclear**. El este o instalație de proporții industriale, în care are loc, sub control, reacția de **fisiune în lanț** a unui **combustibil nuclear**, ale cărui nuclee atomice se „despică" atunci cînd pătrund în ele **neutroni**, particule materiale „elementare" ce intră în alcătuirea tuturor nucleelor atomice. Cel mai adesea, combustibilul nuclear folosit este „izotopul" de masă 235 al **uraniului**, care este cel mai greu din toate elementele prezente în scoarța pămîntului, în diferite combinații chimice.

Partea principală a oricărui reactor este așa-zisa „zonă activă", în care se află combustibilul nuclear, lichidul de răcire care absoarbe și evacuează energia eliberată (sub formă de căldură) prin fisiunea („arderea") combustibilului, moderatorul care încetinește neutronii rapizi emiși prin fisiune pînă la energia redusă la care ei devin capabili să opereze noi fisiuni, precum și materialele care servesc la reglarea vitezei reacției de fisiune, menținînd-o la nivelul dinainte stabilit.

Zona activă emite o radiație extrem de intensă, în parte **electromagnetică** (raze gama, asemănătoare razelor X), în parte **corpusculară** (neutroni și electroni). Această radiație nu trebuie să răzbată în exterior, între altele și fiindcă ea este primejdioasă pentru sănătatea personalului ce lucrează în preajma reactorului. De aceea, zona activă este împrejmuită cu un blindaj reflector și absorbant, care reține radiația.

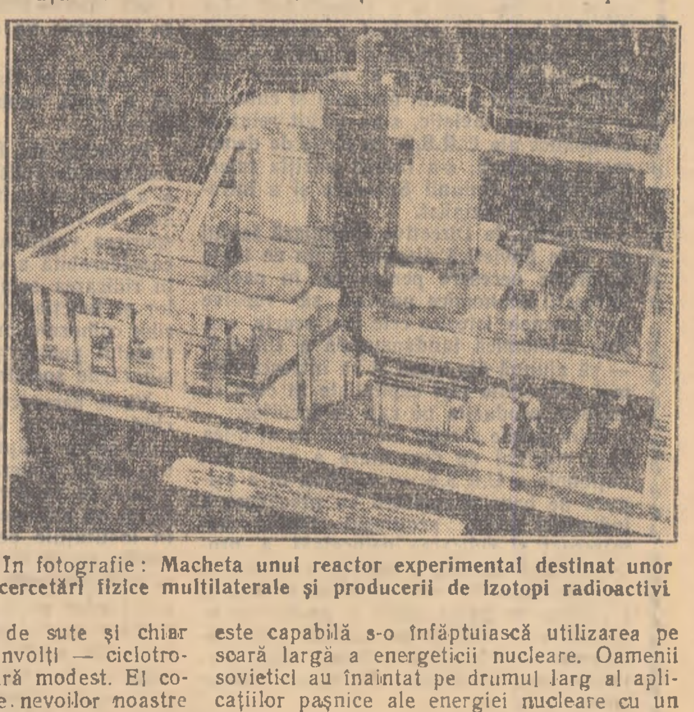
Diferitele tipuri de reactori actualmente cunoscute (numeroase din ele au fost descrise pentru prima dată cu prilejul Conferinței pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice de la Geneva, din august anul trecut), diferă unele de altele prin natura combustibilului nuclear, prin felul cum este realizată, din punct de vedere fizic sau tehnic, zona activă, prin viteza neutronilor folosiți pentru întreținerea reacției în lanț, prin natura lichidului de răcire și a moderatorului etc.

Un ciclotron de 12,5 mega-electroni volți

Ciclotronul este una din diferitele tipuri de **mașini acceleratoare** pe care le-a realizat tehnica nucleară în ultimele două decenii. Este deci vorba de o mașină în care particule electrizate (în specie nucleee ușoare de hidrogen, deuteriu, heliu, carbon...) sînt accelerate treptat pînă la viteze corespunzătoare unor energii mari, de zeci și chiar sute de milioane de **electronvolți** (electronvoltul este o unitate de energie folosită curent în fizica atomică și nucleară). Datorită acestor energii mari, particulele — căzînd ca niște proiectile minuscule pe o „țintă" formată dintr-un element oarecare — pot ciocni nucleele atomilor țintei și provoca „reacții nucleare" prin care se formează izotopi radioactivi artificiali ai elementului bombardat.

Abstracție făcînd de cercetările științifice care se fac cu asemenea mașini acceleratoare, ele pot fi utilizate — așa cum reiese din cele spuse mai sus — la fabricarea de substanțe radioactive. Din punct de vedere practic, s-ar părea deci că mașinile acceleratoare aduc același folos ca și reactorii. In fapt, unii dintre izotopii radioactivi pot fi obținuți mai ușor în reactor, alții mai ușor într-un accelerator. De aceea, ambele instalații sînt necesare într-un centru de cercetări nucleare.

Ciclotronul care va fi pus în funcțiune la noi, pînă la sfîrșitul acestui an, poate accelera protoni pînă la o energie egală cu 12,5 milioane de electronvolți. Față de mașinile acceleratoare cele mai puternice — care produc particule cu energii de sute și chiar mii de milioane de electronvolți — ciclotronul nostru ar putea să pară modest. El corespunde însă în întregime nevoilor noastre actuale și va permite cadrelor noastre de cercetători și de tehnicieni să se familiarizeze în practică cu mînuirea și utilizarea lui, înainte de a se trece la construirea și punerea în funcțiune a unor mașini și mai puternice.

In fotografie: **Macheta unui reactor experimental destinat unor cercetări fizice multilaterale și producerii de izotopi radioactivi**

Cadre calificate

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului, un loc important îl ocupă problema formării de cadre calificate. Este limpede că pentru a asigura deservirea competentă a unor instalații complexe și delicate, cum sînt reactorii și acceleratorii, este nevoie de un personal de ingineri-fizicieni specializați, de tehnicieni și laboranți cu o înaltă calificare profesională. Pe de altă parte, pentru efectuarea cercetărilor științifice, sînt necesare cadre temeinic pregătite în domeniul fizicii nucleare, al radioactivității, al radiochimiei, al radiobiologiei, precum și în utilizările medicale, tehnice, industriale etc. Acordul romîno-sovietic pentru ajutorul tehnico-științific în domeniul folosirii pașnice a energiei nucleare ține seama și de acest aspect. Pentru pregătirea sau desăvîrșirea pregătirii profesionale a celor ce vor lucra în cadrul Centrului de cercetări nucleare, numeroși tineri din țara noastră au plecat sau vor pleca într-un viitor apropiat în U.R.S.S. Vom beneficia astfel și în această privință, de imensa experiență acumulată în Uniunea Sovietică în cursul ultimelor decenii. Totodată, învățămîntul nostru superior va trebui să acorde atenția cuvenită formării de specialiști în diversele ramuri ale științelor nucleare, în primul rînd fizicieni și ingineri-fizicieni. O lărgire și o perfecționare a programei de studii pentru aceste specialități este imperios necesară în facultățile de fizico-matematici și chimie ale Universității „C. I. Parhon" și la Institutul Politehnic din București. Această necesitate a fost confirmată de documentele Congresului al II-lea al partidului, care au trasat sarcina dezvoltării științelor matematice și fizice la nivelul cerințelor actuale. Va trebui de aceea să se facă un efort serios pentru o înzestrare cît mai bună a laboratoarelor de învățămînt în domeniul fizicii nucleare, radioactivității, chimiei și microchimiei radioactive.

„Era atomică" își făurește vad

Datorită frățescului ajutor sovietic, „era atomică" va începe deci, curînd să-și facă simțite și în țara noastră efectele ei binefăcătoare. De ele vor beneficia în primul rînd medicina, industriile alimentare, farmaceutice și chimice, unele ramuri ale industriei metalurgice, domenii unde aplicațiile izotopilor radioactivi sînt de pe acum numeroase și importante. Cu timpul, pe măsura dezvoltării tehnicii noastre nucleare și pe măsura înmulțirii cadrelor de specialiști, vom putea trece la generalizarea metodelor bazate pe folosirea radioactivității în multe alte ramuri ale cercetării științifice și tehnice, ca și în domenii din ce în ce mai variate ale producției industriale și agricole. In fine, vom putea mări într-o proporție considerabilă potențialul energetic al țării prin folosirea resurselor naționale de combustibil nuclear.

Ne vom feri de anticipații care ar putea să pară îndrăznețe. Se poate însă afirma cu deplină siguranță că țările lagărului democrației, socialismului și păcii posedă toate condițiile pentru a beneficia din plin de profunda revoluție tehnico-industrială pe care este capabilă s-o înfăptuiască utilizarea pe scară largă a energeticii nucleare. Oamenii sovietici au înaintat pe drumul larg al aplicațiilor pașnice ale energiei nucleare cu un succes și cu o repeziciune care a uimit întreaga lume. Pe același drum pășim și noi acum și țelurile de atins se desenează limpede în fața noastră. Va trebui să creăm, pe baza resurselor naționale în combustibil nuclear, acel belșug de energie ieftină care, împreună cu perfecționarea tehnicii producției, să ducă la o puternică creștere a productivității muncii, la continua ridicare a nivelului de trai al poporului nostru.

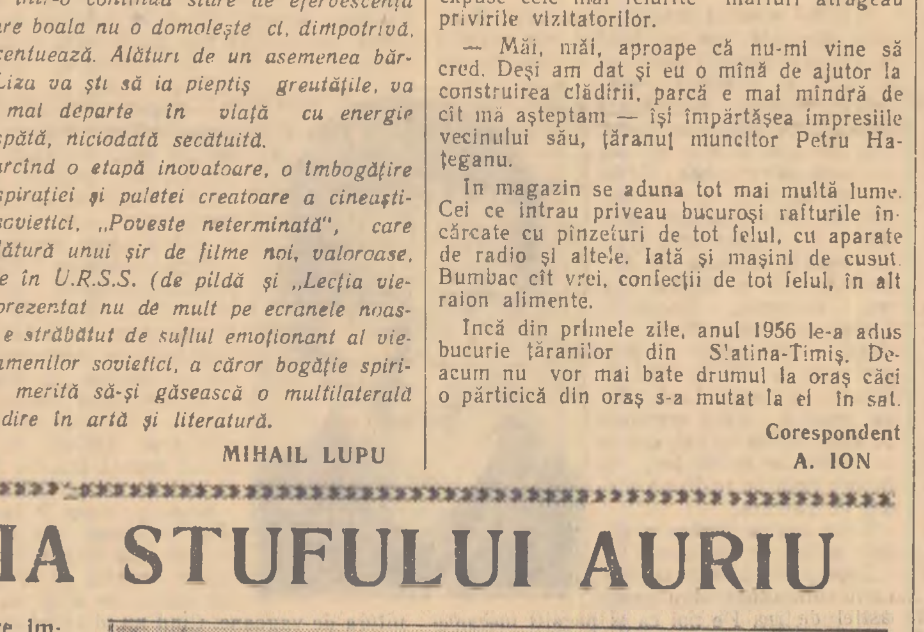
Acestea sînt, în puține cuvinte, perspectivele de viitor pe care ni le oferă cea mai mare descoperire a tuturor vremurilor: eliberarea energiei latente a nucleului atomic. Și să nu uităm că dacă era atomică a început, ea nu este încă decît la începuturile ei. Va veni curînd vremea cînd primele ei realizări — pe care le trăim azi — vor părea timide și neînsemnate. Energia nucleară pe care o liberăm pe calea fisiunei nucleelor celor mai grele nu este decît o mică parte a energiei totale cuprinse în nucleu. Reacțiile **termonucleare**, prin care se realizează — la temperaturi de sute de mii sau milioane de grade — **sinteza nucleelor de heliu din nucleee de hidrogen**, ne sînt astăzi accesibile numai sub forma distructivă a bombelor cu hidrogen. Dar savanții de pretutindeni sînt convinși că și energia termonucleară va putea fi „domesticită" într-un viitor nu prea depărtat. Ori, dacă rezervele geologice cunoscute de uraniu și toriu, materia primă pentru fabricarea combustibilului nuclear de fisiune, sînt suficiente pentru a acoperi nevoile energetice ale omenirii pe două sau trei sute de ani de aici încolo, „domesticirea" energiei termonucleare va pune la dispoziția ei resurse energetice colosale deoarece materia primă a reacțiilor termonucleare este hidrogenul, adică în ultima analiză apa mărilor și oceanelor. **„Dacă toată energia pe care o folosește omul și toate făpturile care trăiesc pe pămînt — energia combustibililor, a apei, a vîntului etc. — se datorează în fond procesului termonuclear spontan și de lungă durată care se desfășoară în soare, a venit timpul să creăm pe pămînt propriul nostru soare, în loc să ne mulțumim să folosim fărămiturile neînsemnate ale colosalei energii solare conservate sub o formă sau alta — cărbuni, petrol etc. — pe planeta noastră".** Aceste cuvinte ale academicianului A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., indică cu claritate perspectivele de viitor către care trebuie să tindem.

PRIN PATRIA STUFULUI AURIU

„Industria de celuloză va lua o dezvoltare importantă, folosindu-se ca materie primă stuful din Delta Dunării.

In al doilea cincinal se vor pune în funcțiune uzine cu o capacitate de 50.000 tone, urmînd ca, în al treilea cincinal, această capacitate să crească la 100.000 tone. Aceasta va permite creșterea producției de hîrtie. Se va pune în funcțiune o fabrică de hîrtie cretată, una de carton duplex-triplex și se vor mări capacitățile de producție existente. Va începe construcția unei mari fabrici de hîrtie pentru ambalaj. Din celuloza din stuf se va obține o viscoză foarte bună pentru lărgirea producției de fire și fibre artificiale, în care scop se va construi o uzină cu o capacitate de 10.000 tone pe an, într-o primă etapă".

(Din raportul asupra Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal).

* *

Frumoasă este Delta Dunării. Cît cuprinzi cu ochii, în bătaia vîntului se leagănă nesfîrșite păduri de stuf. Stuful cu care este împodobită Delta Dunării a devenit pentru zilele noastre o adevărată bogăție.

Ostrovul din trecut

Cu sute de ani în urmă pe aici curgeau aceleași ape, care primăvara, odată cu topitul zăpezilor, se înfuriau și peste marginile albiei alimentau bălțile.

Puțini oameni găseai care să se avînte în inima deltei. Cîmpia stufărișului era de necucerit. Stăpînii deltei, nestingheriți de nimeni, erau animalele și păsările sălbatice. Oamenii se ocupau mai mult cu pescuitul. Unii însă încercau să pătrundă în deltă să-i smulgă și cealaltă din bogățiile ei — stuful.

Spre deosebire de alte campanii de recoltare, stuful se recoltează iarna. Fiecare își poate închipui cît de grea era munca tăietorilor de stuf. In trecut, în condiții destul de grele, fără haine de protecție, munca era nespornică și cu rezultate mici. In apa cu sloiuri de gheață, cufundați pînă la brîu, munceau tăietorii de stuf. Cei ce lucrau la recoltatul stufului nu reușeau să taie decît cîteva maldăre pe zi. Cînd noaptea se așternea peste deltă, tăietorii de stuf se îndreptau spre casă frînți de oboseală.

De toamna și pînă primăvara, în flăcări de foc se mistuiau mii de tone de stuf, însemnată bogăție a deltei.

Ostrovul de astăzi

In anul 1951, cînd a luat ființă stațiunea experimentală Maliuc, nu exista aici decît un singur bordei.

A început o intensă activitate în domeniul amenajării ostrovului Maliuc. La început lucrările au mers greu. Apele mari ale Dunării se revărsau în fiecare primăvară peste cele 800 ha. ale ostrovului, inundîndu-le. Stuful creștea strîmb, cu un procent mic de celuloză.

Insă oamenii nu au dat înapoi, ci s-au avîntat mai mult în muncă.

In locul vechilor bordeie s-au ridicat numeroase construcții. In ostrovul pustiu odinioară, pulsează azi viața.

Combina amfibie

7 ianuarie 1956. Din șlepul abia acostat la pontonul stațiunii experimentale de pe ostrovul Maliuc este descărcat cu multă grijă cel de-al treilea prototip al mașinii de recoltat stuf.

— La realizarea acestor prototipuri s-a lucrat multe luni de zile. Greutățile nu ne-au făcut să dăm înapoi — spune proiectantul Alexandru Lăpoviță de la I.P.R.O.M. Incercările noastre din ultimul timp au fost încununate de succes. Mașina cu șenile pentru recoltarea mecanizată a stufului este un vehicol autopropulsat, cu dispozitiv de tăiere și legare. Fiecare mașină recoltează în condiții normale peste 50 tone stuf în 8 ore, indiferent de configurația terenului, înlocuind astfel munca a 150 de oameni. Acum facem probe de călcări cu mașina pentru stabilirea distrugerii rizomilor, cît și pentru unele îmbunătățiri pe care le aducem pe loc.

Deosebit de valoroase sînt realizările obținute de mașinile de transportat pe șenile, care permit transportarea a 300—500 maldăre de stuf la fiecare drum. In urma rezultatelor obținute, se va trece la producerea în serie a transportorului.

Munca grea a tăietorilor de stuf este pe zi ce trece înlocuită cu mijloace mecanizate.

La Maliuc au mai sosit și alte utilaje și instalații de mare productivitate, ca funiculare fixe și mobile, tractoare, benzi transportoare, trolii mecanice și altele, cu ajutorul cărora într-un viitor apropiat se va putea trece la o exploatare masivă a stufului.

Pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului, oamenii muncii din deltă vor munci cu mai multă rîvnă. Mii de tone de stuf recoltat din suprafața de peste 250.000 hectare din Delta Dunării vor lua drumul marilor combinate de celuloză. Această bogăție naturală va fi folosită, în curînd, pentru producerea a numeroase produse industriale, ceea ce va duce la creșterea nivelului de viață al poporului muncitor.

Biologul

Utemista Berinde Florica a absolvit în anul 1953 Facultatea de biologie din București. După terminarea studiilor ea a fost repartizată la Institutul Agronomic din București, în cadrul secției de protecție a plantelor. A trecut peste un an de muncă și au început să apară primele succese. Insă acestea nu o mulțumeau și vroia să aibă un cîmp mai larg de activitate în care în fiecare zi să găsească ceva nou. Indrăgise munca de ocrotire a plantelor și căpătase o oarecare experiență în această direcție.

In sfîrșit, una din dorințele ei arzătoare s-a împlinit: a fost repartizată în Delta Dunării, la stațiunea experimentală Maliuc, pentru a se ocupa cu cercetarea și amenajarea terenurilor stuficole.

...Arșița era mare. Trecuse ora prînzului cînd la malul ostrovului acostă o șalupă. Din ea a coborît o tînără veselă. Ii salută pe toți acei care îi veniseră în întîmpinare și se îndreptă spre cabana stațiunii.

Incă din primele zile de la sosirea ei în stațiunea experimentală, tînăra Berinde Florica s-a ocupat de amenajarea laboratorului. Aici urma să se facă o serie de analize în domeniul cercetărilor științifice pentru a se cunoaște efectul inundațiilor, posibilitățile de mărire a zonelor de papură și condițiile biologice de dezvoltare a stufului.

Pentru începerea activității în domeniul cercetărilor a fost necesară mai întîi cunoașterea regiunilor cu stuf care erau în studiu. In scurt timp, în diferite zone ale ostrovului au apărut tăblițe cu indicatoare asupra cercetărilor. De asemenea,

prin amenajarea terenului și prin protecția stufului, s-a urmărit creșterea lui uniformă, pentru a se putea face recoltatul mecanic.

Iubindu-și munca sa de fiecare zi, pe tînăra Berinde Florica o poți întîlni mereu în diferite ghioluri și jepși strîngînd material pentru analize. O parte din aceste analize se fac în laboratorul stațiunii, iar unele sînt trimise la Tulcea sau București. Prin amenajările ce s-au făcut, precum și prin cercetările științifice, s-a reușit ca anul trecut fibra de celuloză să atingă valori pînă la 3 milimetri lungime și 20—40 microni grosime.

Lucrările experimentale executate la stațiunea Maliuc au fost încununate de succes. La aceasta și-a adus contribuția și utemista Berinde Florica. Insă munca nu a încetat. Pentru acest an ea are în plan să studieze încă două zone în vederea amenajării unor stufării care vor cuprinde 5.250 ha.

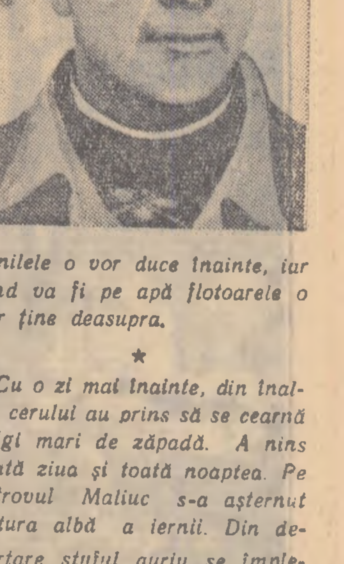
Un bun conducător al mașinii de transport

Muha Petru, un tînăr de vreo 24 de ani, este unul dintre cei mai pricepuți muncitori de la stațiunea experimentală din Maliuc. Despre acest lucru ne-a vorbit mult unul din ingineri de îndată ce am ajuns la stațiune. „E un om harnic și de nădejde. Deși a venit de puțin timp la noi, el a reușit prin priceperea și hărnicia sa să-și cîștige stima tuturor".

Și într-adevăr, Muha Petru este un tînăr destoinic. De cînd a venit la stațiunea experimentală a reparat singur 3 tractoare. In ziua cînd l-am văzut la Maliuc, el era mai vesel ca de obicei. Atunci el, tractoristul Muha Petru, care pînă în octombrie 1955 dădea lupta pentru obținerea a cît mai multe cereale la hectar, lua în primire mașina de transportat stuf pe șenile, cu mult mai mare de cît un tractor.

Cu aceasta el va aduce zilnic la punctele de descărcare sute de maldăre de stuf. După experiențele făcute, la fiecare drum va putea încărca pe transportor cîte 300-500 maldăre de stuf.

...Motorul mașinii de transport funcționează în bune condițiuni. Duduitul lui umple împrejurimile, trezindu-le din tăcerea adîncă de iarnă. Muha Petru, conducătorul de pe transportor, își simte inima plină de bucurie. Cu mașina aceasta uriașă el va răzbate pe orice teren. Cînd va fi pe uscat,

șenilele o vor duce înainte, iar cînd va fi pe apă flotoarele o vor ține deasupra.

*

Cu o zi mai înainte, din înaltul cerului au prins să se cearnă fulgi mari de zăpadă. A nins toată ziua și toată noaptea. Pe ostrovul Maliuc s-a așternut pătura albă a iernii. Din depărtare stuful auriu se împletește cu albeața zăpezii, dînd întregii naturi sclipiri de basm. Ce va fi aici, în curînd?...

I. TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

Tinerii de la fabrica de conserve „Fructonil" din Giurgiu au început să muncească cu multă însuflețire din primele zile ale noului an. La începutul lunii planul zilnic pe fabrică a fost depășit cu 16 la sută.

In fotografie: tinerele muncitoare de la secția de ambalaj împachetează primele borcane cu dulceață și marmeladă produse în acest an. Ele vor lua drumul magazinelor de desfacere.

Magazinul școală

ORAȘUL STALIN — de la corespondentul nostru.

Nu poți trece pe strada Republicii din Orașul Stalin, fără ca privirea să nu-ți fie atrasă de vitrina unui magazin alimentar. Produse numeroase, sortimente variate, aranjate cu mult gust de mîna unui iscusit meșter decorator — toate te îmbie să intri.

Ceea ce te impresionează în magazin, de la început, este numărul mare de cumpărători la fiecare din cele trei raioane. Rafturile sînt pline cu mărfuri multe și de tot felul.

Dorind să cunosc mai bine munca acestui magazin, l-am căutat pe responsabil.

Tînărul comunist Alexandru Csuri, gestionarul unității comerciale nr. 43 a organizației comerciale locale, era în biroul său. Discuta aprins la telefon. Ținea în mînă lista cu mărfuri. L-am lăsat să termine convorbirea.

— Am făcut comenzi pentru mîine, spuse el așezînd receptorul în furcă. Așa e obiceiul la noi. Mereu trebuie să avem în magazin mărfurile cerute de cumpărători. Acestea sînt listele făcute de vînzători cu produsele solicitate de clienți.

I-am explicat, în cîteva cuvinte, scopul venirii mele.

— Munca, la noi, merge mulțumitor — îmi spuse el modest. Ne ajută experiența comerțului sovietic.

A scos din sertar o carte groasă: „Organizarea și tehnica comerțului sovietic" de S. V. Serebreacov. Despre ea îmi spuse că-i este prietenă nedespărțită.

— Uite, aici, într-un material, pe lîngă celelalte mijloace mecanizate care pot fi introduse în comerț am găsit atît descrierea cît și desenul unei mașini automate de tăiat salam. După el am modificat vechea noastră mașină care era acționată manual. Acum ea este pusă în funcțiune cu ajutorul curentului electric.

Altă noutate pe care vrem să o introducem în magazinul nostru este banda rulantă. După ce lucrătorul va deservi clientul, marfa va ajunge la ambalaj cu ajutorul benzii. Nu va mai fi nevoie ca lucrătorul nostru să facă acest drum cu fiecare pachet în parte.

Tovarășul Csuri m-a condus apoi prin magazin.

— De la început trebuie să știi, mi-a explicat el, că la noi, toți vînzătorii, cu excepția brigăzii de bună deservire, nu lucrează mai mult de o lună.

— De ce? l-am întrebat eu cu uimire.

— E firesc — continuă el. Unitatea noastră este un „Magazin școală".

— Cine sînt profesorii și ce învață elevii aici?

— Membrii brigăzii de bună deservire îi califică pe tineri, viitori lucrători ai comerțului nostru socialist.

Am aflat apoi că Dumitru Soos este unul dintre elevi. Abia face primii pași în noua meserie. Cu toate astea, el obține rezultate bune în deservirea atentă a consumatorilor. Se străduiește ca la terminarea școlii să primească un calificativ bun.

Noii angajați ai unităților comerciale trebuie să cunoască atribuțiile pe care le au vînzătorii în deservirea, aprovizionarea și organizarea locului de muncă. In aceste probleme, prin aplicarea metodelor Korovkin și Parhomenko brigada de bună deservire constituie un exemplu.

— Acum cîteva luni, cînd am constituit brigada de bună deservire, nu eram mulțumiți de rezultatele obținute. Faptul că magazinul nostru era mereu sub plan, ne mîhnea mult — spuse responsabilul. De atunci am luat o serie de măsuri. In prezent, planul de vînzare al magazinului este defalcat pe fiecare om în parte. Acest lucru face posibil ca întrecerea socialistă să aibă obiective precise și oamenii să obțină rezultate frumoase.

Cumpărătorii sînt deserviți cuviincios și civilizat. Vînzătorii au o preocupare atentă față de satisfacerea cerințelor oamenilor muncii. Produsele alimentare sînt recomandate după gustul fiecărui cumpărător. Toate acestea fac posibilă depășirea planului de vînzare a magazinului. Din mărfurile noi s-a vîndut o cantitate mai mare cu 20 la sută decît înainte. Sînt tot mai mult căutate conservele de vinete în bulion, pesmeții pentru copii, conservele de pulpă de pasăre și alte produse asemănătoare.

Graficul pe care sînt trecute rezultatele obținute indică depășiri tot mai mari. In ultimul timp cel mai bine a muncit tînărul Kelemen, care și-a depășit planul cu 16 la sută. Nici ceilalți vînzători nu au rămas mai prejos. Utemiștii Tiberiu Bindea și Ladislau Hofner și-au depășit și ei planul cu 13 și respectiv 15 la sută.

— Munca noastră, tovarășe, nu se sfîrșește odată cu închiderea magazinului. Ea continuă și după aceea, mai spune gestionarul.

După orele de închidere, membrii brigăzii își aranjează rafturile, fac curățenie și aprovizionează raioanele cu mărfuri.

Mă mai interesa un lucru.

Lîngă casierie, într-un colț, se află agățată la îndemîna tuturor, condica de sugestii și reclamații. Am răsfoit-o atent. File albe, curate. Doar în prima pagină o plîngere: singura de mai bine de șase luni încoace. Este și acesta un semn că brigada de bună deservire își face conștiincios datoria.

ACTUALITATEA pe scurt

Aniversarea a 200 de ani de la nașterea lui Mozart

Filarmonica de stat „Moldova" din Iași pregătește o serie de manifestări prilejuite de aniversarea a 200 de ani de la nașterea lui Wolfgang Amadeus Mozart. In următoarele săptămîni va avea loc la Teatrul Național un concert simfonic Mozart, la care își vor da concursul Filarmonica de stat „Moldova", Corul de stat „Gavril Muzicescu", soliști instrumentiști și vocali. Tot în sala Teatrului Național se va prezenta un concert lecție cu exemplificări din opera lui Mozart. De asemenea în cadrul manifestărilor muzicale Mozart un cuartet de coarde alcătuit din instrumentiști ai Filarmonicii de stat „Moldova" va prezenta un program de muzică de cameră.

14 comunicări științifice la ședința lunară a I.C.A.R.

Marți a avut loc la Institutul agronomic al Academiei R.P.R. ședința lunară de comunicări privind rezultatele științifice ale experiențelor din anul 1955. Au participat colaboratorii științifici ai institutului și reprezentanți ai stațiunilor experimentale agricole, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii, ai Ministerului gospodăriilor agricole de stat, ai Ministerului Silviculturii, ai institutelor de cercetări ale Academiei R.P.R. și ai institutelor de învățămînt superior agricol. In cadrul ședinței au fost prezentate 14 comunicări cu privire la rezultatele obținute de către diferite secții ale I.C.A.R.-ului.

Sosirea în țară a unui dramaturg francez

La invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, luni după-amiază a sosit în Capitală dramaturgul francez Jean De Beer, membru al Consiliului Național al Asociației Franța-Romînia, secretar al Pen-clubului.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost întîmpinat de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

(Agerpres)

Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" din Șoseaua Kiselef Nr. 3 (piața Victoriei) este deschis zilnic în afară de luni, între orele 9,30—13 și 15,30—19, duminica de la ora 9—18.

Pentru vizitarea în grup a Muzeului adresați-vă la telefon Nr. 6.31.66.

Despre „facultatea" colectiviștilor din Orțișoara

Fuioare cenușii ieșeau pe hornurile caselor, se-nvolburau în aer și se-mprăștiau apoi peste sat. Deși cîntaseră colindătorii și, noaptea, lăculețele rămase în urma ploilor prindeau o pojghiță de gheață, zilele rămîneau totuși frumoase, cu soare cald, ce prevestea parcă primăvară.

Bănățenii sînt obișnuiți cu iernile blînde, dar cunosc bine năravul timpului. Intr-o singură noapte brazdele negre și tarlalele verzi se pot investmînta în haină albă de nea, un vînt rece din miază-noapte troienește ulițele și apa îngheață în găleată. Iarna își întinde împărăția peste cîmpuri, peste case, prin ogrăzi. Gospodarii și-au strîns de mult toate bucatele de pe cîmp, au făcut provizii de furaje pentru vite, au dres grajdurile, au băgat sub brazdă sămînța pentru recolta viitoare și acum așteaptă primăvara. N-o mai așteaptă însă fumînd la gura sobei sau picotind pe cuptor și îndeletnicirile zilnice nu se mai rezumă numai la spartul lemnelor, adăpatul și hrănitul vitelor. Nu! Cei mai mulți pricep acum că țăranul nu mai este un simplu scormonitor al pămîntului, un pălmaș care știe doar să mînuiască coarnele plugului și coasa. Au descoperit că agricultura este o știință cu multe taine interesante a căror cercetare e tare folositoare, taine care sînt dezlegate mai ales acum, în iarnă, la „facultățile" din comune și sate, la cursurile agro-zootehnice.

In Orțișoara, comună așezată cale de o poștă de Timișoara, există o gospodărie colectivă cu vite multe și cu pămînt roditor muncit de colectiviști harnici. După ce au terminat cu muncile din cîmp, colectiviștii le-au început pe cele din gospodărie: pregătirile pentru campania de primăvară, revizuirea mașinilor, repararea căruțelor. Cam tot atunci s-au deschis și cursurile agro-zootehnice. Inginerul Boris Verbițki, agronomul colectivei, împărtășește cursanților din cunoștințele sale și, cu ajutorul cărților, al planșelor și diafilmelor, le dezleagă tainele cunoștințelor care, aplicate la lucrările cîmpului, fac să sporească producția în fiecare an. Colectiviștii ascultă cu atenție cuvîntul inginerului și apoi, cu litere mari, notează în caiete problemele mai noi, mai puțin cunoscute. Uneori, cînd aud pentru prima oară despre ceva, unii subliniază cu linii groase rîndurile scrise ca să-l mai întrebe încă odată pe inginer despre învățăturile acestea și apoi ca să verifice bine rezultatele atunci cînd vor pune în practică cele învățate.

De foloasele învățămintelor căpătate la cursurile agrozootehnice s-au convins colectiviștii din Orțișoara încă de acum doi ani. In 1954 s-au deschis, pentru prima oară la gospodăria colectivă „Donca Simo" din Orțișoara, aceste cursuri trienale. Se înscriseseră atunci 15 colectiviști. Anul de învățămînt nu se terminase încă și mare parte din metodele pe care le-au cunoscut la cursuri, colectiviștii le-au aplicat în primăvară la lucrările cîmpului. Pe un lot experimental de 4 hectare au însămînțat porumb pentru producerea seminței hibride (se încrucișa soiul Romînesc de Studina cu Phister). Cei care frecventaseră cursurile de iarnă știau acum de ce e bine să se producă sămînță hibridă și cunoșteau procesul biologic de formare a semințelor. S-au străduit deci să îngrijească lotul acesta așa cum scrie la carte, pentru ca experiența să dea roadele așteptate. In toamnă au recoltat mai mult de 2500 kg. porumb la hectar numai de la plantele soiului mamă, ceea ce înseamnă că împreună cu producția de la solul tată, au rezultat cam 5000 kg. la hectar. Experiența începuse bine; ea a continuat în anul următor prin însămînțarea hibridului. Inima brigadierului Augustin Rusu s-a umplut de bucurie; ceea ce a învățat el în iarnă, prinsese acum viață.

Anul trecut s-au deschis iar cursurile agro-zootehnice. S-au revizuit atunci cunoștințele căpătate în primul an și bagajul acumulat s-a îmbogățit cu alte învățăminte noi. In primăvară s-au însămînțat alte 3,50 hectare cu porumb pentru producerea semintei hibride, iar pe 36 hectare s-a băgat sub brazdă hibridul obținut în toamna trecută. De data aceasta, experiențele nu s-au oprit aici. Legumicultorii Ion Petcu și Andrei Ianco, ajutați de alți colectiviști din brigada legumicolă, au confecționat 20.000 ghivece nutritive în care au repicat roșii. La cîmp, în cultura mare, s-au făcut alte două parcele experimentale, de cîte 10 hectare, în care s-a însămînțat sfeclă de zahăr. Aici colectiviștii au aplicat îngrășăminte chimice în diferite faze de vegetație a plantei.

Rezultatele: de pe cele 36 hectare însămînțate cu sămînță hibridă de porumb, s-a recoltat la hectar cu 70 la sută mai mult decît la solul local de porumb, iar la sfecla de zahăr — cu 21 la sută mai mult decît s-a recoltat pe celelalte parcele, care n-au primit îngrășăminte.

Odată cu roadele, toamna le-a adus colectiviștilor din Orțișoara o mare sumă de cunoștințe noi, verificate în practica cîmpului.

★

Lecțiile din anul acesta se desfășoară mai bine decît în anii trecuți. S-a făcut un salt și în felul de predare și în participarea colectiviștilor la cursuri. La fiecare lecție vin cu regularitate 25 colectiviști și uneori chiar mai mulți. Interesul față de metodele științifice de muncă crește neîncetat. Gospodăria are acum o casă laborator, dotată cu aparat de proiecție, cu microscop, lupe, planșe colorate. Lecțiile sînt însoțite de demonstrații atractive. Zilele trecute de pildă, inginerul Verbițki a vorbit despre „Lucrări de primăvară pentru păstrarea apei în sol". In timpul expunerii, colectiviștii au urmărit cu mult interes imaginile pe care aparatul de proiecție le contura pe ecranul sălii de cursuri.

„Facultatea" colectiviștilor! Iată cîteva din lecțiile pe care le studiază anul acesta colectiviștii: iarovizarea grîului (pentru 0,50 hectare), monta dublă la scroafe, alimentarea vacilor cu furaje suculente din silozul gospodăriei, studiul distanțelor la semănatul porumbului etc.

La gospodăria colectivă din Orțișoara colectiviștii învață și aplică metode agro-zootehnice superioare. Din păcate tot vîrstnicii, agricultori pricepuți și cu experiență, sînt setoși de cunoștințe noi. Din cei 50 tineri din colectivă abia doi-trei participă la cîte o lecție. Dacă utemiștii, în frunte cu Nicolae Resteman, secretarul organizației de bază U.T.M., ar da exemplu prin participarea lor activă la cursurile agro-zootehnice, din rîndul tineretului colectivist din Orțișoara s-ar ridica curînd mulți fruntași ai recoltelor bogate.

NICOLAE SIMIONESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

„Scînteia tineretului"

organizează

UN CONCURS

cu tema:

Viața și munca tineretului din R. P. R.

La acest concurs pot participa tinerii de toate profesiile, indiferent dacă au mai scris sau nu ziarului. Nu pot participa la concurs ziariștii de profesie.

Concursul se va desfășura în perioada 20 ianuarie 1956 — 1 Mai 1956.

In concurs vor intra următoarele genuri de materiale:

- Corespondențe informative.
- Materiale critice și satirice.
- Fotografii și desene.

Participă la concurs numai cei ce vor trimite în perioada desfășurării concursului minimum 3 materiale indiferent de genul lor, purtînd mențiunea „Pentru concurs".

Materialele vor trebui să conțină date exacte, riguros verificate.

Materialele vor fi analizate de o comisie, iar cîștigătorilor li se va acorda următoarele premii:

1 premiu I — un aparat de radio.
2 premii II — cîte o bicicletă.
4 premii III — cîte o servietă și cîte un toc rezervor.
10 mențiuni în cărți.
20 mențiuni în abonamente pe timp de un an la „Scînteia tineretului".

Reuniune în cinstea prietenilor cărții

Am fost anunțați cu cîteva zile înainte de comitetul raional U.T.M. că vor fi înmînate insigne de „Prieten al cărții" și în organizația noastră de bază de la Stația de egrenat bumbac din Oltenița, regiunea București. Vestea ne-a bucurat mai ales pe cei care au purtat discuții finale și așteptau insigna. Festivitatea înmînării insignelor, noi ne-am gîndit s-o folosim ca un mijloc de atragere a noi tineri la concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea". O reuniune ar fi fost cadrul cel mai nimerit realizării acestui scop. Tineretului nostru îi place să cînte, să danseze, de aceea în activitatea noastră căutăm forme atrăgătoare pentru întîlnirile cu tineretul.

In sala curată și bine încălzită, cu lumină plăcută, tinerii au început să sosească cu o oră înainte de începerea reuniunii.

La deschiderea reuniunii, după ce s-a arătat importanța concursului „Iubiți cartea", utemistul Minciună Tudor a prezentat nuvela „Moara cu noroc" de I. Slavici citind și ultimul capitol.

Tov. Ovidiu Vasilescu, secretarul Comitetului U.T.M. Oltenița, a înmînat apoi insigna de „Prieten al cărții". La cererea celor ce primiseră insigna concursului „Iubiți cartea" s-au cîntat cîteva cîntece și după aceea tinerii au dansat pînă seara tîrziu.

Și rezultatele se arată:

După înmînarea insignei de „Prieten al cărții" s-au înscris la concurs încă opt tineri. Pentru prima dată de cînd lucrează aici, tinerele muncitoare Slav Florica și Bezdadea Vasilica s-au prezentat la bibliotecă și au cerut cărți. De asemenea au venit după cărți la bibliotecă și Oprea Aurică, Perșoiu Florica și alții.

Corespondent
PERȘOIU ION

Gospodăria colectivă „Al doilea plan cincinal"

PITEȘTI. — (De la corespondentul nostru). — Intr-o zi de duminică... Soarele se ridicase de o suliță pe bolta cerească. O ușoară adiere de vînt făcea să fîlfîie drapelele roșii și tricolore prinse pe ambele părți ale căruțelor. Imbrăcați în straie de sărbătoare, colectiviștii din Cuparu, întovărășiții din Gura Foii, țăranii muncitori din comuna Picior de Munte și alte sate ale raionului Găești, porneau cîntînd spre comuna Dragodana. Toți erau invitații întovărășiților din această comună care în ziua aceea au hotărît să transforme întovărășirea lor în gospodărie colectivă. Prima colectivă din raion creată în primele zile ale celui de al doilea cincinal. Tocmai pentru aceasta colectiviștii au numit-o „Al doilea plan cincinal". Acest nume însuflețește cele 29 de familii înscrise în gospodărie ca, încă de la începutul muncii în comun, să se străduiască neobosit pentru ridicarea producției agricole, contribuind astfel la obținerea celor 15 milioane tone de cereale.

In întovărășire, în comună, în satele și comunele învecinate, comunistul Nicolae Marinescu este cunoscut ca unul dintre cei mai pricepuți și mai harnici gospodari. Asta a fost și motivul pentru care el a fost ales președinte al noii gospodării colective.

„De la bun început — spune el — munca hotărîtă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului este singura cale care ne va duce spre succese. Hotărîrea cu care comuniștii Ion Marinache, Ion B. Ștefan, colectivistul Gheorghe Nedelcu și utemiștii Nicolae Bogoi, Ion B. Neacșu, Nicolae G. Nedelcu și Radu Aurelian au muncit pentru transformarea întovărășirii în gospodărie colectivă dovedește hotărîrea tuturor colectiviștilor de a îndeplini aceste sarcini.

Rezultatele pe care le vom obține vor arăta țăranilor muncitori cu gospodărie individuală superioritatea și avantajele muncii în colectiv, cu mașinile statului și după metode agrotehnice înaintate, îi vor convinge să pășească și ei pe calea gospodăriei colective. Și noi ne vom strădui să obținem rezultate cît mai frumoase. Avem toate posibilitățile pentru aceasta. Colectiviștii noștri vor depune toată priceperea și hărnicia lor pentru a smulge pămîntului roade din ce în ce mai bogate, pentru a aduce o contribuție cît mai însemnată la îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea cincinal, de a se obține pînă la cel puțin 15 milioane tone cereale anual".

Al 4-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori

Intre 10 ianuarie 1956 și 10 februarie 1957 se va desfășura cel de al 4-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori din cadrul căminelor culturale, caselor raionale de cultură, colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective și concursul pentru cea de a 2-a expoziție republicană de artă plastică a creatorilor populari.

La concurs vor participa echipe de cor mixte, duete, cvartete, sextete, soliști vocali, formații instrumentale populare, simfonice, tarafuri, orchestre de muzicuțe, fanfare și echipe de dansuri, soliști dansatori, brigăzi artistice de agitație și prezentatori de programe, echipe de teatru, teatre de păpuși, recitatori și cititori artistici.

Expozițiile de artă populară se organizează pentru picturi și desene, sculpturi, grafică, încrustări în lemn, ceramică, cusături populare, țesături populare, lucrări în piele, împletituri. La expoziție pot participa creatorii populari de la sate, precum și membri ai cercurilor de artă plastică de pe lîngă casele raionale de cultură.

Concursul se va desfășura în două etape: prima etapă, la care vor participa echipele de cor, dansuri, formații instrumentale, brigăzi artistice de agitație, soliști vocali, instrumentiști, dansatori și prezentatori de programe, a început la 10 ianuarie și se termină la 23 august 1956. A doua etapă, care va începe la 1 septembrie 1956 și se va termina la 1 februarie 1957, este destinată echipelor de teatru, teatrelor de păpuși, recitatorilor și cititorilor artistici.

Cea de a doua expoziție republicană de artă populară, care se va deschide la București în preajma zilei de 23 August 1956, va fi precedată de expoziții raionale și regionale.

Cel de al 4-lea concurs pe țară al echipelor artistice este dotat cu 78 de premii și 37 de mențiuni. Se vor distribui de asemenea 70 de premii speciale, precum și insignele „Evidențiat în munca culturală de masă" și „Participant la cea de a 2-a expoziție de artă populară".

(Agerpres).

DIN VIAȚA MILITARILOR NOȘTRI

Pe drumul cel mai scurt

...Se trînti cu iuțeala fulgerului la pămînt și ascultă. Nimic. Să i se fi părut oare? Ar însemna că pentru întîia oară auzul i-a jucat o farsă.

Inainte de a porni din nou, socoti că e bine să mai stea puțin cu urechile „ciulite". Și într-adevăr, peste cîteva minute soldatul Cușmă Petre auzi șoapte deslușite.

„...Și cînd te gîndești că întreg amplasamentul a fost săpat într-un timp cu mult mai scurt decît cel prevăzut de barem", auzi el. In vocea celui care vorbise se deslușea limpede mîndria".

„...Și după toate regulile mascării" — adaugă un altul.

Vasăzică, nu mi se păruse, se gîndea soldatul Cușmă. Asta e bine. Ce te faci însă cu „musafirii" ăștia? Tii, că bine mai lucraseră! Auzi, să-și amplaseze gurile de foc chiar la doi pași și noi să nu prindem de veste! Stai însă că nici acum nu-i tîrziu. Or fi ei meșteri în mascare și-n cîte cele, dar nici cei din plutonul nostru nu sînt la începutul „abecedarului" ostășesc.

...Pe cîmpul de instrucție se desfășura un exercițiu de luptă. Cu cîteva minute înainte îl chemase comandantul subunității și îi ordonase: „Cușmă, băiete, aripi să prinzi. Raportul pe care ți-l înmînez acum trebuie să ajungă cît mai repede și pe drumul cel mai scurt".

...Și iată că pe drumul cel mai scurt s-au așezat „dînșii" iar de repede, repede va merge de nu va avea și ploaia vreun cuvînt de spus...

Săgeata unui fulger fu urmată de stropi mari cît niște bănuți, la început rari, apoi tot mai mulți, mii și mii.

Acum, drumul cel mai scurt nu mai trecea pe uscat ci peste un rîu. Rîul însă nu-l cunoștea.

O fi adînc? O avea vreun vad pe aproape? Minutele prețioase treceau unul după altul și el sta aci, pradă nehotărîrii.

Ce să facă? Să se înapoieze, să spună, cu capul plecat și vocea scăzută: N-am putut îndeplini misiunea. Singura cale de trecere e rîul și... prea era învolburat..."

Asta nu! Niciodată!

Intră în apa rece cum îi gheața, ținînd arma deasupra capului.

Lupta din răsputeri să țină piept curentului repede. A obosit peste măsură, a înghițit chiar și puțină apă, dar de trecut tot a trecut rîul. Mai avea doar de mers vreo zece minute.

...Raportul a ajuns la timp la postul de comandă. Neîntîrziat s-au luat măsuri pentru preîntîmpinarea atacului „inamic".

— „Inamicul" a vegheat ca nici pasărea din înaltul cerului să nu-i vadă mișcările. Și totuși, dumneata, soldat Cușmă, te-ai strecurat chiar prin poziția lui. Cum de-ai trecut? îl întrebă comandantul.

— Pe drumul cel mai scurt, așa cum ați ordonat, tovarășe comandant.

Cpt. V. MIHAI

Pe piscurile cele mai înalte, acolo unde vîntul aleargă în voie printre stîncile golașe, acolo veghează neîncetat vînătorii de munte.

O faptă eroică

...Ușa avionului se deschide. Vîntul clocotește puternic în pragul ei. Jos, departe, se vede pămîntul. Stau o clipă în ușă apoi, pe rînd, Ciocan și Bustan, părăsesc bordul avionului. Și așa, răsucindu-se, căzînd vertiginos spre pămînt, numără: „...26... 27... 28... 29... 30...". Aci, căderea liberă se sfîrșește. Mîinile lui Ciocan caută comenzile. O smucitură și apoi, ridicîndu-și privirea vede întreaga cupolă a parașutei. Deodată însă o parte din parașută se pliază spre interior și printre suspante pătrunde ca un bolid Bustan, cu parașuta de spate fuior. Clipite doar și corpurile celor doi tovarăși sînd învelite de voaluri și suspante. Vîntul șuieră sinistru, iar ei cad cu viteză crescîndă spre pămînt. Inimile le zvîcnesc cu putere. Se simt aproape, își aud respirațiile și fiecare e îngrijorat de soarta celuilalt. Cu mișcări hotărîte, fiecare încearcă să înlăture voalura și suspantele, care se încurcaseră în mod nefiresc.

Ca fulgerul ce brăzdează cerurile în ceasuri de furtună, tot așa prin mintea lui Bustan trecu o idee: salvarea prin parașuta de piept. Caută declanșatorul, iar cu cealaltă mînă își prinde tovarășul. Trage. Voalura e smulsă sălbatec din sac și în loc să se deschidă se încolăcește în jurul lor, blocînd și ultima parașută.

Ciocan își dă seama că acum tovarășul său e complect imobilizat. Prinde suspantele parașutei lui Bustan și le trece după gît. Mîinile fiindu-i libere acum, lucrează cu înfrigurare la deblocarea parașutei. O clipă privirea i se îndreaptă spre pămînt. Se îngrozește, e atît de aproape...

— Bustan! Bustane, strigă el.

Dar cuvintele-i sînt luate de vînt și împrăștiate undeva, în nesfîrșitul ocean aerian.

Jos, tovarășii, prietenii, își acoperă fețele cu mîinile. Comandantul, lovit parcă de o sumbră presimțire, privește fix căderea celor doi oameni. I-ar ajuta. Dar cum?

O mișcare, o ultimă forțare și suspanta care mai bloca parașuta de piept a lui Ciocan a fost înlăturată. Ciocan privește o secundă sacul parașutei. Mîna lui zvîcnește și se încleștează pe suspantele tovarășului drag. Apoi, trage cu sete de comandă. O cupolă se proiectează pe cerul azuriu...

Căderea a fost încetinită. In jurul gîtului, Ciocan simte o arsură puternică simțind că se sufocă. E totuși fericit. El știe că suspanta din jurul gîtului îl ține pe Bustan. „E salvat" — îngînă el și gîndurile i se amestecă topindu-se în întunericul ce începe să se aștearnă înainte de a-și pierde cunoștința.

Cei 50 de metri care au mai rămas sînt parcurși repede. Aterizarea se făcu bruscă. Nici nu atinseră însă bine pămîntul și în jurul celor două corpuri se strînseră iute colegii, prietenii și tovarășii. După ce medicul îi bandajă gîtul însîngerat, Ciocan spuse întretăiat:

— N-aș fi înlăturat suspanta din jurul gîtului chiar dacă era să mă sufoc...

Lt. major I. CHERECHEȘ

Muncind cu înverșunare

„Să tragi cu arma? Ce e greu în asta? Apreciezi distanța pînă la țintă, mînuiești înălțătorul, fixezi bine patul în umăr și... apeși pe trăgaci. Simplu".

...Cam așa gîndea în primele zile după venirea în armată, Tomșa Petre, repartizat la o unitate de infanterie. S-a convins însă mai tîrziu că nu e chiar atît de ușor să tragi cu arma. Și iată cum:

— Repetă de tot mai multe ori, tovarășe! Cu cît execuți mai des, cu atît mai bine — îi spuse comandantul de grupă.

„De ce să tot repet? — își spunea înciudat Tomșa. De-acum știu să iau perfect linia de ochire. In loc să mă laude, aud numai: repetă, repetă, repetă..."

Dar iată că a venit și ziua tragerilor. Sfaturile sergentului Iuteș i-au zburat din minte cum vîntul alungă puful de păpădie. Singurii sfătuitori, atunci, i-au fost graba și înfumurarea. Și răi sfătuitori i-au fost, căci din toată subunitatea un singur militar n-a îndeplinit condiția: soldatul Tomșa Petre.

A stat în ziua aceea mult timp îngîndurat, abătut.

A doua zi, în timp ce stătea în fața clubului pe o bancă, simți pe umăr o mînă prietenească.

— Să stăm nițeluș de vorbă, tovarășe soldat Tomșa.

Au pornit pe una din aleile umbrite de castanii bătrîni.

Fără ocolișuri, comandantul i-a spus:

— Mi s-a raportat despre dumneata. Te știu că ai un ochi ager, prinzi repede explicațiile instructorilor. Cînd vrei, știi să fii calm. Ai, cum s-ar zice, stofă de țintaș. Ești însă puțin cam înfumurat, nu aplici cele învățate, te crezi atotștiutor și asta nu e bine; te ține în loc. Dovada? La tragerile de ieri ai trimis gloanțele...

— ...Afară din panou

— Sînt sigur — continuă comandantul — că poți obține rezultate bune, foarte bune chiar. Pentru asta, trebuie însă multă muncă...

Și așa, de atunci zile, săptămîni, în timpul liber, însoțit de sergentul Iuteș, soldatul Tomșa a început să învețe cu sîrg arta de a trage fără greș. Vorbele comandantului îi turnaseră în inimă hotărîrea, dorința de a învăța temeinic.

In noaptea care-l mai despărțea de ziua noilor trageri n-a închis ochii multă vreme.

...Cînd i-a venit rîndul să tragă, și-a fixat bine arma în umăr, a luat linia de ochire, calm, corect, așa cum o luase de zeci, de sute de ori, la atelierul pentru verificarea constanței ochirii, și-a înlăturat emoția care l-a cuprins la auzul comenzii și a apăsat ușor pe trăgaci.

— Zece, zece, zece! au strigat arătătorii.

— Zece, zece, zece! a repetat ecoul, vestind biruința unui tînăr ostaș care, muncind cu înverșunare și-a înfrînt înfumurarea.

...Acum la panoul de onoare al unității este pusă și fotografia caporalului Tomșa.

AZI, în pagina externă:

- Proiectul cincinalului U.R.S.S. — un plan grandios al păcii și socialismului
- **Neliniște la Washington în legătură cu ecoul răspunsurilor lui N. A. Bulganin**
- *Politica agresivă dusă de Dulles stîrnește indignare*
- **Alocațiile militare — principalul capitol al bugetului S. U. A.**

In centrul atenției opiniei publice mondiale

Proiectul Directivelor Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

SALUTAM FIERBINTE PROIECTUL DE DIRECTIVE

BUDAPESTA 17 (Agerpres).— M. T. I. transmite: Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal a trezit un mare interes în Ungaria. Ziarul de seară **„Esti Budapest"** a publicat Proiectul de Directive pe care l-a însoțit de diagrame, fotografii și comentarii redacționale.

Noi, scrie ziarul, salutăm fierbinte Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal, la a cărui îndeplinire vom asista în viitorul apropiat. Examinînd Proiectul de Directive — scrie în continuare ziarul — iese în evidență faptul că totul servește dezvoltării pașnice a statului sovietic care construiește comunismul.

UN PLAN INDRAZNEȚ, PE DEPLIN REALIZABIL

LONDRA 17 (Agerpres).— TASS transmite: Presa engleză din provincie publică pe larg știri în legătură cu Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

„Birmingham Post" publică un articol în care Proiectul de Directive este caracterizat ca un „îndrăzneț plan de ofensivă". Explicînd această caracterizare, ziarul scrie: **„Fără îndoială, el este îndrăzneț, dar dacă se ține seama de succesele obținute în ultimul timp, el este pe deplin realizabil; este într-adevăr un proiect de ofensivă, dar nu în sens militar... este limpede că occidentul trebuie să recunoască realitatea concurenței Rusiei".**

Ziarul „Manchester Guardian", subliniind în titlu sarcina cu privire la creșterea numărului de specialiști pentru industria U.R.S.S., vorbește despre „numărul uimitor" de specialiști care vor absolvi institutele superioare din U.R.S.S.

Cu privire la principala sarcină economică a U.R.S.S. trasată în Proiectul de Directive — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor — ziarul recunoaște că „din punct de vedere al ritmului dezvoltării economice, este posibil ca Rusia să meargă în frunte". Principalul, menționează „Manchester Guardian", este că „ritmul Rusiei este desigur rapid, iar guvernul sovietic intenționează să-l mențină".

CREAREA CONDIȚIILOR PENTRU DEPĂȘIREA ȚĂRILOR CAPITALISTE

PARIS 17 (Agerpres).— TASS transmite: Comentînd Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., comentatorii ziarelor pariziene relevă în unanimitate că noul plan cincinal sovietic urmărește scopuri grandioase.

Ziarul „Le Figaro" scrie: **„Aceste Directive arată consolidarea puternică a potențialului industrial, agricol și atomic al U.R.S.S.** In Directive se subliniază că, pe căile întrecerii economice pașnice, Uniunea Sovietică poate să rezolve în termenele istorice cele mai scurte sarcina economică fundamentală — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor".

Ziarul subliniază că Proiectul de Directive prevede sarcini mari „în domeniul folosirii atomice în scopuri pașnice".

Anunțind că în anul 1960 producția industrială a U.R.S.S. va crește cu încă 60-70%, „Le Figaro" scrie: „Prin aceasta se creează condițiile pentru depășirea în cel mai scurt timp a celor mai dezvoltate țări capitaliste".

Ziarul „Paris-Press-L'Intrasigeant" a publicat Proiectul de Directive sub titlul „U.R.S.S. vrea să ajungă și să întreacă lumea capitalistă în domeniul atomic și cel industrial". Arătînd că Uniunea Sovietică „a realizat un progres uriaș în domeniul folosirii energiei atomice", ziarul menționează **„realizările impresionante ale poporului sovietic în domeniul electrificării țării, precum și marile realizări în domeniul extracției petrolului".**

După cum scrie ziarul **„Combat"**, Proiectul de Directive „exprimă convingerea că U.R.S.S. are acum toate mijloacele necesare pentru a deveni cel mai puternic stat industrial din lume și într-un timp scurt va întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste". In continuare ziarul arată că al șaselea plan cincinal va crea posibilitatea pentru realizarea unor noi succese în creșterea nivelului de trai al populației și că acest lucru atrage în mod deosebit atenția economiștilor occidentali.

MARI PERSPECTIVE DE PACE ȘI SOCIALISM

HELSINKI 17 (Agerpres).— TASS transmite: Toate ziarele centrale au publicat la 16 ianuarie știri în legătură cu Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

Ziarul **„VAPAA SANA"** a publicat această știre sub titlul: **„Noul plan cincinal al Uniunii Sovietice deschide mari perspective de pace și socialism".**

„HELSINGIN SANOMAT" subliniază în titlu că industriei grele i se rezervă primul loc. Ziarul subliniază că sarcina constă în a ajunge și a întrece țările capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor, și publică o expunere amănunțită a Proiectului de Directive.

„Dulles și-a dat din nou în petec" —

scrie ziarul „Times of India"

NEW DELHI 17 (Agerpres). — Presa indiană critică vehement declarațiile secretarului Departamentului de Stat al S.U.A., John Foster Dulles, publicate săptămîna trecută în revista „Life", în care acesta face apologia politicii „de pe poziții de forță" și a șantajului atomic.

Intr-un comentar intitulat „Dulles și-a dat din nou în petec", ziarul „Times of India" cere o precizare din partea guvernului american cu privire la cele declarate de secretarul de stat al S.U.A.

Un alt ziar, „Indian Express", comentează aceeași problemă sub titlul „Bluff și gafă". **„A pretinde că în trei prilejuri războiul a fost evitat prin amenințare — scrie ziarul — înseamnă nu numai să tratezi pe inamic ca laș, dar să te afirmi tu însuți ca o brută... Nu prin astfel de cuvinte o țară mare ca S.U.A. poate aduce servicii omenirii. In problemele internaționale, prostia nu este mai puțin periculoasă decît răutatea...".**

WASHINGTON 17 (Agerpres).— In Statele Unite continuă să se audă critici violente la adresa secretarului de stat, Foster Dulles, in legătură cu interviul său publicat de revista „Life".

Ocupîndu-se de afirmația lui Dulles că guvernul american a adus de trei ori țara „in pragul războiului", liderul democrat Sam Rayburn, președintele Camerei Reprezentanților, a declarat: „Acest lucru poate fi foarte satisfăcător pentru d-l Dulles, dar constituie o performanță destul de primejdioasă pentru țară".

Denunțînd consecințele declarației lui Dulles, Rayburn a spus: „Cred că astăzi avem nevoie mai mult decît oricînd de prieteni în întreaga lume. Mi-e teamă însă că din cauza acestei performanțe în viitor vom avea prieteni mai puțini decît avem acum".

Declarațiile făcute de Dulles revistei „Life" au dus la o a treia intervenție din partea senatorului democrat Hubert Humphrey, după ce criticile sale anterioare nu au provocat, așa cum ceruse senatorul democrat, o luare de atitudine din partea președintelui Eisenhower.

Congresul Partidului Comunist din Ucraina

KIEV 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 ianuarie s-a deschis la Kiev Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist din Ucraina. Pe ordinea de zi a Congresului figurează următoarele probleme: Discutarea proiectului C.C. al P.C.U.S., „Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960". Raportul de activitate a Comitetului Central al P.C. din Ucraina. Raportul de activitate a Comisiei de revizie a P.C. din Ucraina. Alegerea Comitetului Central al P.C. din Ucraina. Alegerea comisiei de revizie a P.C. din Ucraina.

Președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, Kalcenko, a prezentat o comunicare asupra proiectului de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

Conferința organizației de partid a orașului Moscova

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 17 ianuarie s-a deschis cea de a 12-a conferință a organizației de partid a orașului Moscova.

Pe ordinea de zi a conferinței figurează următoarele probleme: Raportul de activitate a Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S. Raportul de activitate a Comisiei de revizie. Alegerea Comitetului orășenesc de partid din Moscova și a comisiei de revizie.

Raportul de activitate a Comitetului Orășenesc Moscova al P.C.U.S. a fost prezentat de Furțeva, prim secretar al Comitetului Orășenesc Moscova al P.C.U.S.

La ședința de seară a conferinței au participat N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Saburov, K. E. Voroșilov. Ei au fost întîmpinați cu aplauze furtunoase, prelungite.

Reluarea tratativelor sovieto-japoneze

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 17 ianuarie a fost dat publicității la Londra un comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze. In comunicat se spune:

„La 17 ianuarie au fost reluate la Londra tratativele sovieto-japoneze cu privire la problemele normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia. I. A. Malik, reprezentantul U.R.S.S. și S. Mațumoto, reprezentantul Japoniei, au căzut de acord asupra modului de desfășurare a lucrărilor.

Viitoarea ședință va avea loc la 24 ianuarie".

Ingrijorarea unor cercuri din S.U.A. față de dorința U.R.S.S. de a dezvolta relațiile cu America Latină

NEW YORK 17 (Agerpres). — Ziarele americane publică la loc de frunte informații din Moscova cu privire la răspunsurile lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările unui redactor al revistei americane „Vision" editată în limbile spaniolă și portugheză. Ziarul „New York Times" publică textul integral al răspunsurilor lui N. A. Bulganin.

Din comentariile presei reiese îngrijorarea manifestată de anumite cercuri din S.U.A. față de dorința Uniunii Sovietice de a dezvolta relațiile internaționale și colaborarea cu țările Americii Latine și față de ecoul pe care-l produc propunerile sovietice în țările Americii Latine.

După cum rezultă dintr-o informație transmisă de corespondentul din Washington al ziarului „New York Times", Schmidt, persoane oficiale americane caută să prezinte propunerile U.R.S.S. cu privire la stabilirea de relații diplomatice cu țările Americii Latine cu care nu întreține încă asemenea relații și cu privire la dezvoltarea comerțului și a colaborării drept o „provocare a Moscovei". Dezvăluind cauzele îngrijorării cercurilor oficiale americane Schmidt subliniază că multe țări din America Latină întîmpină greutăți economice provocate, după cum se știe, tocmai de politica S.U.A. Cercurile oficiale americane, scrie Schmidt, „sînt convinse de faptul că în America Latină propunerile sovietice vor găsi „sprijin". In timpul vizitei în S.U.A., luna trecută, președintele Uruguayului, Bate Berres, a spus că dacă S.U.A. nu vor cumpăra mărfurile Americii Latine, se vor găsi alte țări care le vor cumpăra".

MONTEVIDEO 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Răspunsurile lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările unui redactor al revistei americane „Vision" au fost întîmpinate cu mult interes de opinia publică din Uruguay.

Ziarele „La Manana", „El Paiz", „El Bien Publico", „El Diario", „El Dia", au publicat la loc de frunte textul întrebărilor și răspunsurilor. După ce arată că Uniunea Sovietică este gata să stabilească relații diplomatice cu țările Americii Latine cu care nu întreține asemenea relații, ziarele subliniază cuvintele lui N. A. Bulganin că „U.R.S.S. nu se amestecă în treburile interne ale celorlalte state și consideră că nici alte state nu trebuie să se amestece în treburile interne ale Uniunii Sovietice".

Ziarele acordă o mare atenție problemelor lărgirii comerțului țărilor Americii Latine cu Uniunea Sovietică, pe bază de avantaj reciproc.

Proiectul de buget al S. U. A.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 ianuarie, președintele Eisenhower a adresat Congresului un mesaj cu privire la proiectul de buget pe exercițiul bugetar 1956—1957, care începe la 1 iulie 1956.

Proiectul noului buget este prezentat ca un proiect de buget „echilibrat", fără ca cheltuielile să depășească veniturile, ceea ce guvernul Statelor Unite nu a reușit să realizeze niciodată după cel de al doilea război mondial. Datoria de stat continuă să rămînă uriașă și, după cum se menționează în mesaj, în prima jumătate a noului exercițiu bugetar (adică inclusiv în perioada alegerilor prezidențiale) ea va crește și „va depăși temporar" limita de 275 de miliarde de dolari.

In mesaj se propune un proiect de „buget echilibrat".

In acest buget capitolul venituri este planificat la 66.300 de milioane de dolari (cu 1.800 milioane de dolari mai mult decît suma aproximativă a veniturilor spre sfîrșitul exercițiului bugetar curent).

Cheltuielile în noul exercițiu bugetar urmează să se ridice, conform proiectului de buget, la 65.900 milioane de dolari, adică cu aproximativ 1.600 milioane de dolari mai mult decît cheltuielile bugetare aproximative la sfîrșitul exercițiului bugetar curent.

Făcînd o caracterizare a politicii bugetare generale, Eisenhower declară în mesaj: „Noi tindem în primul rînd spre realizarea unei păci echitabile și trainice". Insă datele cuprinse în mesaj dovedesc că cheltuielile militare ocupă în noul buget un loc central. Așa, de pildă, cheltuielile militare directe sînt planificate în noul exercițiu bugetar la suma de 40,4 miliarde de dolari. Aceasta înseamnă o depășire a cheltuielilor militare de la sfîrșitul exercițiului bugetar curent cu aproximativ 1 miliard de dolari.

In mesaj se prevede sporirea efectivului forțelor armate ale Statelor Unite în noul exercițiu bugetar pînă la 2.838.400 de oameni

Bugetul prevede renunțarea la orice micșorare a poverii fiscale care apasă asupra populației.

Cheltuielile generale pentru Ministerul Ocrotirii Sănătății, Invățămînt și asigurări sociale sînt prevăzute în proiectul noului buget cu suma de 2.303 milioane de dolari (adică ceva mai mult de 3,5 la sută din totalul alocațiilor bugetare).

După cum reiese din proiectul de buget, cel mai mare articol din încasările bugetare sînt sumele provenind din „impozitele pe venituri personale", adică din impozitele percepute de la populație. Una din diagramele bugetului arată că aceste încasări formează aproximativ jumătate din veniturile bugetului.

Proiectul de buget arată că povara impozitelor care apasă pe umerii populației americane continuă să fie deosebit de grea, mai ales din cauza cheltuielilor militare uriașe ale guvernului.

Planurile Washingtonului...

BERLIN 17 (Agerpres). — Agențiile de presă americane anunță că la 10 ianuarie a sosit în Germania occidentală prima tranșă de armament american în cadrul acordului bilateral militar încheiat între Statele Unite și Germania occidentală. Corespondentul agenției menționează că din ordinul ministrului Apărării de la Bonn, Blank, s-a interzis reporterilor să dea publicității amănunte în legătură cu acest eveniment.

„Journal de Geneve" subliniază că deși cantitatea și valoarea reală a livrărilor de armament american pentru Germania occidentală nu sînt cunoscute, ele cuprind toate tipurile de arme, inclusiv bombardiere.

...și dorințele populației vest-germane

Observatorii politici și corespondenții de presă din Germania occidentală subliniază însă că refacerea wehrmachtului provoacă nemulțumire și îngrijorare în rîndurile populației vest-germane, care nu vrea să devină carne de tun într-un nou război.

Corespondentul ziarului „New York Times" constată că „nu a existat entuziasmul public sau vreuna din manifestările colective de simpatie care puteau fi imaginate în străinătate". In Germania occidentală — continuă ziarul — există suficiente dovezi că germanii nu mai cred în folosirea armelor în scopul rezolvării problemelor internaționale.

Dorința de pace a populației vest-germane este relevată de presa engleză și cea franceză. „Militarismul este tot atît de nepopular în Germania occidentală ca și în alte țări occidentale — scrie săptămînalul englez „Tribune". Germanii nu vor război. De aceea propaganda sovietică de pace are toate șansele să aibă mare succes în Germania occidentală, în orice caz mai mare succes decît campania pentru remilitarizare dusă de Washington".

Iar ziarul „Le Monde", apreciind situația în mod realist, scrie: „Impotrivirea germanilor față de reînarmare nu este o frază a propagandei sovietice, ci o realitate".

Prin țara celor 3700 insule

NOTE DE CĂLĂTORIE

Ing. Gheorghe Dalea

Am cunoscut Indonezia cu prilejul celui de al 3-lea Tîrg Internațional de la Djakarta din anul 1955. Ar trebui să vorbesc despre anotimpul în care a avut loc Tîrgul. Acest lucru nu se poate face în cazul Indoneziei din simplul motiv că aproape în tot cursul anului nu există decît un singur anotimp: o vară bogată, imensă, plină de podoabe, copleșitoare prin măreția ei.

CITEVA DATE ISTORICE

In timpul cît am stat în Indonezia m-am interesat de istoria țării gazdă, de viața și lupta poporului indonezian.

Timp de trei secole și jumătate Indonezia a fost pentru Olanda un teritoriu despre care se știa în primul rînd că este o sursă de materii prime, bune și ieftine. Trei secole Indonezia a continuat să fie un debușeu avantajos, unde stăpînii și-au plasat cu mari profituri, tot felul de produse și îndeosebi cele de lux.

Ce constituie pentru indonezianul simplu acești 350 de ani? Cunoscînd viața de azi a Indoneziei, stînd de vorbă cu oamenii de rînd, am aflat răspunsul pe care-l dau ei: trei secole de asuprire colonială.

Mulți tineri pe care i-am cunoscut afirmă cu multă mîndrie că au luptat spre sfîrșitul celui de al doilea război mondial împotriva colonialismului olandez, care, neavînd încotro, a acordat suveranitate Indoneziei. Astfel, la 27 decembrie 1949, pentru prima dată s-a ridicat deasupra palatului prezidențial din Djakarta „Merbeka Palace", steagul alb și roșu al Indoneziei.

...ȘI PUȚINA GEOGRAFIE

Indonezia este așezată în sud-estul Asiei, formînd un arhipelag care numără cca. 3700 insule, așezate de-o parte și alta a liniei Ecuatorului. Printre insulele mai mari se numără: Sumatra, Borneo, Iava, Celebes etc. Numărul locuitorilor se ridică la 80 de milioane, dintre care numai insula Iava numără 45 milioane; de altfel este regiunea cu populația cea mai densă de pe glob. Nu întîmplător există aci această situație. Deși insula Iava este situată aproape de linia Ecuatorului, clima acestei insule creează condiții favorabile desfășurării activității omenești. Insula este o regiune muntoasă, de natură vulcanică, unde chiar și acum există vulcani în funcțiune. Așa, de exemplu, într-una din zilele de odihnă, am vizitat orașul Bandung, unde a avut loc istorica conferință a țărilor Asiei și Africii. După ce am vizitat orașul am vrut să vedem un vulcan „în viață" care se găsea numai la 30 km. depărtare. Cînd ne-am apropiat de el, am simțit mirosul de gaze sulfuroase degajate de către acesta. De jur împrejur vegetația era atinsă de toxicitatea gazelor ieșite cu presiune din craterul vulcanului. Lungimea lui este de cca. 1000 m., iar adîncimea de cca. 400 m.

Pe lîngă regiunea muntoasă mai există aci întinderi de pămînt foarte fertile, potrivite pentru agricultură. Vegetația ecuatorială exuberantă, oferă un peisaj admirabil. De la palmierii cu tulpina înaltă și coroană mică, pînă la bananii cu frunza mare se împletesc tot felul de curiozități ecuatoriale sau tropicale. Plantațiile de cauciuc, terasele în trepte pentru cultura orezului, arborele popaia (arbore înalt, asemănător unui palmier, cu un fruct ca pepenele galben, cu un miez foarte gustos). In munți, conifere. Totul te face să simți că te afli într-o țară fericită. Intr-adevăr, ar fi foarte fericită, dar din pricina stăpînilor colonialiști și a celor aserviți lor, poporul indonezian nu se poate bucura de bogățiile pe care atît de darnic i le-a oferit natura.

Nu am spus nimic pînă acum despre insula Bali, deosebit de apreciată în rîndurile poporului indonezian pentru cultura străveche pe care poporul de aci a păstrat-o neștirbită. Dansurile, cîntecele și costumele sînt specifice. Insula este așezată în partea de est a insulei Iava; din păcate nu am avut ocazia de a o vizita. O zicală spune că aci sînt cele mai frumoase fete din lume. Nu știu în ce măsură este zicala exagerată, ori nu, însă nu este mai puțin adevărat că insula Bali este centrul spre care se îndreaptă atenția și curiozitatea multor vizitatori ai Indoneziei. De asemenea arta și literatura indoneziană abundă în subiecte variate și multiple luate din viața acestei insule.

O ȚARA BOGATĂ...

In zilele pe care le-am petrecut în Indonezia am putut vedea cu ochii că bogățiile Indoneziei sînt foarte mari; în special excelează prin producția de cauciuc, fiind țara care produce cantitatea cea mai mare de cauciuc din lume. De asemenea, produce zahăr, ceai, cositor, petrol etc. Din nefericire poporul indonezian nu deține aceste bogății. Este absurd, dar totuși real: monopolurile americane vînd Indoneziei produse petrolifere. Din pricina lipsei de independență economică, economia Indoneziei are de suferit mult, ceea ce face ca viața milioanelor de indonezieni să rămînă înapoiată. Am căutat să cunosc mai îndeaproape industria acestei țări bogate. Dar n-am avut ce afla. Există doar cîteva fabrici. Cele deținute de marile concerne străine lucrează; cît privește cele naționale, acestea lucrează sub posibilități, cum este de pildă, industria textilă.

O ARTA STRAVECHE

Poporul indonezian păstrează tradițiile artei naționale făurită de-a lungul multor milenii.

Spiritul sănătos, creator al poporului indonezian s-a manifestat înainte de toate în arta manuală. Măiestria de imprimare a textilelor, manufactura baticurilor, care se execută cu o deosebită măiestrie au căpătat o înaltă prețuire în întreaga lume. Arta populară a sculpturii în lemn se menține. Am avut prilejul să admir lucrări de artă ale artiștilor sculptori. Ele sînt foarte expresive, redînd aspecte din cultura de secole sau chiar milenii a poporului indonezian. Intr-una din zile am avut prilejul să admir îndelung mărețul templu Borobudur, construcție uriașă din timpul ocupației hinduse și cu o vechime care depășește un mileniu. Este o capodoperă de artă, cu care pe drept se poate mîndri poporul indonezian. Este cel mai grandios monument în Indonezia. In sculptură, pictură în ulei și acuarele sînt redate multe scene din dansurile populare, specifice Indoneziei, care au fost inspirate din lupta poporului împotriva asupririi colonialiste. Cîntecele, dansurile, obiceiurile și costumele naționale ale acestui popor, scot în evidență existența unei culturi proprii străvechi. Aceasta a început însă să fie diminuată prin influența culturii impuse de către stăpînitori, cultură care a prins în rîndurile vîrfurilor actualei societăți indoneziene. Este interesant de amintit că scrierea este cea cu caractere latine.

Fiind vorba despre posibilitățile de învățătură din Indonezia, îmi amintesc de un tînăr șofer, care mi-a arătat locul unde și-a început primele clase de școală, dar pe care a trebuit s-o părăsească din lipsă de posibilități materiale. Avea părinți bătrîni, iar acum se angajase pentru agonisirea celor minime necesare traiului. Mi-a plăcut acest tînăr perseverent. Deși nu avea posibilități, el totuși nu înceta să studieze

AMINTIRI...

Un alt tînăr ne-a făcut o vizită la expoziție și spre surprinderea noastră ne-a vorbit romînește. Ne-am bucurat cînd am auzit graiul poporului nostru pe buzele unui tînăr din îndepărtata Indonezie. Stînd de vorbă am aflat că el a urmat studiile la București, fiind trimis de către U.I.S. Cu plăcere ne povestea despre felul cum a fost găzduit în R.P.R. timp de circa 4 ani, cît a învățat.

La despărțire, știind că noi ne reîntoarcem în R.P.R. ne-a adresat cuvinte calde, emoționante.

Am constatat că în rîndurile tinerilor din Indonezia se manifestă un viu interes pentru viața tinerilor din țările socialismului. Același interes l-am găsit și la tinerii aparținînd minorităților naționale. Așa de pildă, un tînăr chinez mi-a pus numeroase întrebări despre R.P.R. Cunoștea diferite aspecte despre viața din R.P.R., însă într-o măsură insuficientă.

Am vizitat într-una din zile Bogor, un orășel situat numai la 50 de km. depărtare de Djakarta. Orașul este mult vizitat mai cu seamă pentru că aci se găsește una dintre cele mai bogate grădini botanice din lume. In această grădină se găsesc sădite zeci de mii de specii de arbori și plante din cele mai variate regiuni ale globului. Pînă și flora țării noastre și-a găsit loc în această faimoasă grădină. Priceperea de organizare se împletește aci armonios cu condițiile climatice optime de dezvoltare. Iată cauza adevărată a bogăției și varietății acestei grădini botanice.

Intr-o încăpere spațioasă, un ansamblu al teatrului din localitate dădea un concert cu instrumente muzicale ale muzeului, datînd din urmă cu sute de ani. Orchestranții erau special pregătiți pentru aceasta, deoarece multe din acele instrumente nu mai sînt folosite de mult. In contrast cu acest aspect tradițional, ecranele cinematografelor sînt inundate de filme decadente americane.

In ceea ce privește aspectul divers al orașului: odată cu venirea serii, pe străzile orașului apar mici bucătării ambulante pe două roți, împinse de un biet om care face în același timp și pe bucătarul și pe ospătarul. Ce-ar putea să dea o mică bucătărioară ca aceasta unui om flămînd? Puțină „supă" preparată la un mic jăratec și un așa zis „fel doi" compus din multe ingrediente. La asemenea „bucătării" mănîncă mii și mii de oameni.

Pe stradă, tot timpul se pot vedea „betja" — o bicicletă cu 3 roate pentru transportul persoanelor și mai puțin al mărfurilor. Ea este împinsă de un om care-și cîștigă existența în acest fel. In majoritatea cazurilor acești tineri au toată „averea" cu el.

Așa se prezintă starea majorității populației; pe de altă parte i-am văzut pe cei puțini plimbîndu-se în cele mai moderne autoturisme pe străzile orașului. Contrastul între oamenii avuți, paraziți și cei săraci, cei ce muncesc, este extrem de pronunțat. Dorința de a schimba această situație s-a oglindit și în rezultatul alegerilor pentru Adunarea constituantă a Indoneziei. Partidul Comunist din Indonezia, care luptă pentru pace, libertate și bună stare a repurtat un succes important, spre surprinderea cercurilor reacționare indoneziene și ale susținătorilor lor din Olanda și S.U.A.

Am cunoscut minunățiile din muzeul orașului Djakarta și am putut să ne dăm seama de ceea ce poporul indonezian a clădit în decursul veacurilor. In muzeu sînt expuse numeroase machete de locuințe care în majoritatea lor sînt adaptate pentru ca omul să se poată apăra cît mai ușor împotriva calamităților naturale.

M-am întors din Indonezia, purtînd în minte imaginea unui popor talentat și muncitor.

Turul ciclist al Egiptului

CAIRO 17 (Agerpres). — Etapa a 6-a a turului ciclist al Egiptului s-a desfășurat marți între orașele Beni Souef și El Ghizeh (124 km), renunțîndu-se la ruta inițială Beni Souef — El Fayoum din cauza drumului impracticabil.

Ca și etapele anterioare, cicliștii romîni au fost animatorii principali ai cursei și au obținut din nou victoria în clasamentul pe țări.

La El Ghizeh pe platoul din fața marilor piramide ciclistul german Stolze cîștigă șprintul final înaintea lui Ravn și Ion Vasile.

Clasamentul etapei: 1. Stolze (R.D.G.) a parcurs 124 km. în 2h.59'59"; 2-7. Ravn (Danemarca), Ion Vasile (R.P.R.), Szvejda (R. Cehoslovacă), Hristov (R.P.B.), Moiceanu (R.P.R.), Bugalski (R.P.P.), toți în același timp. După 1'20" a sosit un pluton de peste 30 de concurenți printre care se aflau și reprezentanții noștri C. Dumitrescu și C. Șandru.

Clasamentul etapei pe echipe: 1. R.P.R. 9h.01'17"; 2. Danemarca 9h.02'37"; 3. R. P. Bulgaria același timp; 4. R. P. Polonă același timp.

In clasamentul general individual nu s-au produs schimbări.

Astăzi se desfășoară etapa a 7-a.

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Poveste neterminată — **Patria, Elena Pavel**; Seară de petrecere — **Magheru, Infrățirea între popoare, Central, Libertății**; Alarmă în munți și Șurubul lui Marinică — **Republica, București, Al. Sahia**; S-au cunoscut într-o trăsură — **Al. Popov, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu**; Giuseppe Verdi — **V. Alecsandri**; Lecția vieții — **Miorița**; Muzică și dragoste — **Victoria, 8 Mai**; Neamul Jurbinilor — **Tineretului**; Misterele din Mato-Grosso — și Nuielușa de alun — **Maxim Gorki**; Spectacol de varietăți, Povestea unei săniuțe, Năzdrăvăniile unei păpuși — **Timpuri Noi**; Jan Huss — **Gh. Doja, Donca Simo**; Cine-și iubește nevasta — **Grivița**; Vînătoarea de crabi — **8 Martie, Unirea**; Cățelușul buclucaș — **V. Roaită**; Domnișoara de Scuderi — **Cultural**; Căderea Emiratului — **C. David**; Incărcătura periculoasă — **Flacăra**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.51. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3152 — 52